

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ

Για την Πόλη, τον πολίτη, τον πολυισμό

Μηνιαία Πολιτική Εφημερίδα * Εκδότης - Διευθυντής: Μιχάλης Βασιλειάδης

ΕΤΟΣ 6ο - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 69 - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1996 - Διευθ.: Ακροπόλεως 61 Καλλιθέα 176.75 Τηλ. 95.83.225 Fax: 95.10.787
Γραφείο Επικοινωνίας (Κατόπιν προσυνεννοήσεως): Εμμανουήλ Μπενάκη & Βαλτετσίου 52 - Πλατεία Εξαρχείων 106.81 Αθήνα Τηλ. 36.47.297

Οι Ρωμιοί της Πόλης ως Πολίτες και ως Μειονότητα

του Ηρακλή Μήλλα

Συμπόσιο με θέμα "Δημοκρατία και Πλουραλισμός" οργάνωσε μεταξύ 14-16 Νοεμβρίου στην Κων/πολη το Ινστιτούτο Goethe και η Δημαρχεία Σταμπούλ, με συμμετοχή της Helsinki Citizens Association. Ένας από τους ομιλητές και ο συνεργάτης της εφημερίδας μας κ. Ηρακλής Μήλλας, ο οποίος κλήθηκε από τους διοργανωτές ως μέλος μιας μειονότητας και συγκεκριμένα με την ιδιότητα του Ρωμιού της Πόλης.

Στη δημοσίευση της ομιλίας αυτής του κ. Μήλλα αφιερώνει το συγκεκριμένο χώρο στο παρόν τεύχος η "Ε", όχι απλώς επειδή πρόκειται για μια σημαντική διεθνή παρουσία ενός συνεργάτη της αλλά κυρίως, διότι οι θέσεις που προβάλλονται και υποστηρίζονται στο κείμενο αυτό, είναι οι ίδιες για τις οποίες και η εφημερίδα μας αγωνίζεται, άρα

Δύο φορές τα δύο τελευταία χρόνια μου ζητήθηκε να πάρω μέρος σε συνέδρια και να μιλήσω στην Τουρκία με την ιδιότητα του Ρωμιού, δηλαδή σαν ένα μέλος μιας μειονότητας. Και οι δύο συνα-

ντήσεις σχετιζόνταν με την έννοια της "δημοκρατίας". Φαίνεται πια πως γίνεται κατανοητό ότι η δημοκρατία δεν είναι, όπως μου είχαν διδάξει στο δημοτικό σχολείο, η κυριαρχία της πλειοψηφίας αλλά

μπορεί ανεπιφύλακτα να τις προσυπογράψει.

Τοσούτον μάλλον, όταν αυτές διατυπώνονται όχι μακρόθεν και εκ του ασφαλούς αλλά σε χώρο που δεν είναι καθόλου δύσκολο να φθάσουν τα πλοκάμια των δυνάμεων εκείνων που δεν χαιρόνται ιδιαίτερα από παρόμοιες διατυπώσεις.

Ο κ. Μήλλας, κατά τη διάρκεια του συνεδρίου έκανε και αρκετές παρεμβάσεις στις οποίες όμως, στο παρόν τουλάχιστον δημοσίευμα, δεν θα αναφερθούμε καθώς και ο χώρος είναι περιορισμένος, αλλά και ο ενιαίος χαρακτήρας του κειμένου θα μπορούσε να ζημιωθεί.

Την ομιλία του ο κ. Ηρακλής Μήλλας έκανε απ' ευθείας στα τουρκικά, ενώ η μετάφραση που δημοσιεύουμε είναι του ίδιου.

«Ε»

ότι και τα μέλη των μειονοτήτων θα πρέπει να θεωρούνται ισότιμοι πολίτες. Αυτό είναι δίχως αμφιβολία μια ευχάριστη εξέλιξη. Πράγματι όλοι πια ομόφωνα συμφωνούν ότι ένα δημοκρατικό καθεστώς είναι αυτό που όλες οι ομάδες που αποτελούν τις μειονότητες, ακόμα και το κάθε άτομο χαιρεί δικαιωμάτων. Μια τέτοια κοινωνία αποκαλείται και πλουραλιστική κοινωνία.

Εγώ σήμερα θα μιλήσω για τις εμπειρίες μου που είχα στην Τουρκία σαν Ρωμιός, για ορισμένες αντιλήψεις που έχουν κυριαρχήσει μέσα στους κρατικούς μηχανισμούς και μέσα στην κοινωνία, μια και έχω πάρει αυτήν την πρόσκληση με αυτή την ιδιότητά μου, δηλαδή σαν εκπρόσωπος της Ρωμιότητας. Τέλος θα αναφερθώ στο πως εγώ προσωπικά βλέπω την έννοια της δημοκρατίας, του πλουραλισμού και τα δικαιώματα των μειονοτήτων. Είναι αναπόφευκτο η ομιλία μου να είναι κάπως υποκειμενική εφ' όσον θα αναφερθώ στα γεγονότα από την δικιά μου άποψη, αλλά πιστεύω ότι αυτό ακριβώς ζητείται σήμερα από μένα.

Πάντως πρέπει να δηλώσω κάτι σημαντικό εξ αρχής. Δεν θα μιλήσω σαν επίσημος ή ανεπίσημος αντιπρόσωπος της Ρωμιότητας. Δεν έχω μια τέτοια φιλοδοξία αλλά ούτε και κάποια αρμοδιότητα και εξουσιοδότηση. Δεν πήρα κανενός γνώμη για να ετοιμάσω αυτήν την ομιλία. Πάντως πιστεύω ότι τουλάχιστον μια μερίδα των Ρωμιών θα συμφωνούσε με αυτά που θα πω.

Τα μέλη των θρησκευτικών και των εθνικών μειονοτήτων, βιώνουν μια διαφορετική ψυχολογία σε σύγκριση με τους ξένους που εγκαθίστανται σε μια χώρα, με τους ξένους εργάτες, με τους μετανάστες, με τους τουρίστες που έρχονται συχνά και μένουν μεγάλα διαστήματα σε μια χώρα. Τα απλά μέλη μιας μειονότητας δεν έχουν μια διαφορετική εμπειρία μιας άλλης χώρας. Τα μέλη των μειονοτήτων, ειδικά τα παιδιά και οι νέοι, θεωρούν φυσιολογική την κατάσταση μέσα στην οποία μεγαλώνουν. Και μέσα μου φαινόταν στην αρχή ότι όλα ήταν ομαλά στην Τουρκία.

Συνέχεια στη σελ. 3

✠ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,
ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΧΑΡΙΝ, ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ ΠΑΡΑ ΤΟΥ
ΕΝΔΟΞΩΣ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

*"Ανέτειλας Χριστέ εκ Παρθένου,
νοητέ Ηλιε της δικαιοσύνης"*

Αγαπητοί αδελφοί και τέκνα εν Κυρίω πεφιλημένα,

Εκ του ταπεινού Φαναρίου απευθύνομαι προς πάντας τον χαρμόσυνον επί τη Γεννήσει του Χριστού χαριτωμένον.

Και βιούμεν το θαύμα της εν τω σπηλαίω Γεννήσεως του Θεανθρώπου δια κοινωνίας ζωής. Διότι υπάρχει μια εσωτερική σχέση του πτωχού Φαναρίου, της αδυνάτου Εκκλησίας, και της Φάνης του Κυρίου.

Υπάρχει μια εσωτερική σχέση μεταξύ της αθούρου ευλογίας, η οποία δια της ιερουργίας της ορθόδοξου λειτουργικής θεολογίας εκ Φαναρίου προχέεται εις την οικουμένην, και του φωτός, το οποίον δια της εν τω Σπηλαίω εκ Παρθένου Γεννήσεως του Θεανθρώπου καταγάγει τα σύμπαντα.

Και νοούμεν το πρωτόθρονον ως **σταυρόν και αποστολήν**. Και την **οικουμενικότητα** του Πατριαρχείου ημών ως **διακονίαν** εις την **αλήθειαν** της Εκκλησίας και εις την εν Χριστώ **ελευθερίαν** του ανθρώπου. Ως εκ τούτου, δια της υπάρξεως και πολιτείας του, το Οικουμενικόν Πατριαρχείον διηνεκώς επαναλαμβάνει τον λόγον του μελωδού επί τη Χριστού Γεννήσει: *"χόρευε η οικουμένη ακουτισθείσα"*.

Χόρευε και αγάλλου, όχι τμήμα της ανθρωπότητας, αλλά η **οικουμένη**. Οχι μέρος της δημιουργίας, αλλά η σύμπασα κτίσις. *"Τα σύμπαντα σήμερον χαράς πληρούνται"* Χριστός *έτεχθη εκ της Παρθένου*. *"Ανέτειλας Χριστέ εκ Παρθένου, νοητέ Ηλιε της δικαιοσύνης"*.

Ο ήλιος ανατέλλει ως δωρεά ευλογίας επί δικαίους και αδικούς. Δεν χωρίζει ιδιότητα του και ξένους. Δεν αποκλείει κανένα από την ενεργείαν της ακτινοβολίας του. Τρέφει τα καλά σπέρματα και τα ζάρνια. Και η διαλογή γίνεται φυσιολογικώς κατά τον θερισμόν.

Ο νοητός Ηλιος της δικαιοσύνης ανατέλλει την θείκην αγάπην και ευλογίαν προς την ανθρωπότητα ολόκληρον δι' αθούρου γαλήνης και ευσπλαχνίας. Είναι μυστήριον κραυγής, το οποίον εν σιγή Θεού επράχθη.

Δεν πρόκειται δι' απλήν φανέρωσιν της δυνάμεως του Θεού, αλλά δι' αποκάλυψιν της αφαύτου Αυτού φιλανθρωπίας. Δεν ήλθεν, όπως εις το όρος Σινά, μετά βροντών και αστραπών καταλήτων ως κραταιός εν δυνάμει. Αλλά ο Θεός Λόγος εμφανερώθη ως Νήπιον άπαινον κείμενον εν Φάτι.

Όστις αγαπά αληθώς, σέβεται τον αγαπώμενον· συστέλλεται, ταπεινείται ο ίδιος και παρουσιάζεται ως αδύνατος, δια να τιμηθή ο αγαπώμενος. Και *"ο πλουτών θεότης"* Κύριος πτωχύνει δια την σωτηρίαν ημών.

Το μυστήριον τούτου της θεότης συγκαταβάσεως και κενώσεως του Θεού Λόγου είναι *"θαύμα πάσαν*

έννοιαν εκπλήττον". Δια τούτο το υποδέχονται κατ' αρχήν όχι άνθρωποι, αλλά άγγελοι εξ ουρανού, ψάλλοντες το *"δόξα εν υψίοις..."*, και άλογα ζώα εν τω σπηλαίω, θωπεύοντα δια της πνοής των στοργικώς τον σαρκωθέντα Θεόν Λόγον, τον ελευθερώσαντα εκ της αλογίας το γένος των ανθρώπων.

"Η αλήθεια ήλθεν, η σκιά παρέδραμε" και ο Θεός άνθρωπος εκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθείς το καθ' ημάς και θεώσας το πρόσλημμα.

Ο θεώσας το πρόσλημμα ελευθερώνει τον άνθρωπον και τον χαρίζει την δυνατότητα να πραγματοποιήσει τον λόγον της υπάρξεώς του.

Ελευθερώνει την γυναίκα· δεν είναι πλέον δούλη του ανδρός. Ελευθερώνει τον άνδρα· δεν είναι δούλος του κτιστού.

Θέλει ο σαρκωθείς Κύριος να ίδη τον άνθρωπον ελεύθερον· να προχωρή· να ενηλικιούται· να ευρίσκη την ψυχήν του δια της εκουσίου προσφοράς και απωλείας της ψυχής του. Όπως ο Κύριος, δια φιλανθρωπίας φανερούμενος, κενούται, ταπεινείται, κρύπτεται. Και γενόμενος άφαντος μετά την Ανάστασιν, φανερούται.

Πραγματοποιείται το από αιώνος ποθούμενον και αναμενόμενον: Να ενωθούν τα αντίθετα. Να συνέλθουν τα διεστώτα. Να γεφυρωθούν τα αγεφύρωτα. Να κοινωνήση η ανθρωπίνη φύσις της χάριτος του Αγίου Πνεύματος. Να τιμηθή η Μήτηρ και Παρθένος. Να γεννηθή ο Θεάνθρωπος. Να γεννηθή η δυνατότης να ζήση ο άνθρωπος· να ελευθερωθή φθάνον κατά χάριν εις την θεανθρωπίαν, εις την αφθάρτω παρθενία γαμήλιον σχέσιν, η οποία γεννά αρεαύτως και αενάως εν υπερώω τόπω την χαράν παντί τω λαώ.

Και ο υψηλός τόπος, όπου τα φοβερά τελεσιουργείται, ορίζεται από την φάτιν· είναι η ταπεινότης, η αγάπη, η προσφορά, η θυσία δια τον άλλον, κατά το παράδειγμα του Κυρίου.

Δεν είμεθα πλέον μόνοι, ασχέτως εάν το συνειδητοποιώμεν ή όχι· *"επεσκέψατο ημάς εξ ύψους ο σωτήρ ημών"*.

Δεν είμεθα χωρισμένοι· *"οικ ένι Ιουδαίος, ουδέ Έλλην· οικ ένι δούλος, ουδέ ελεύθερος· οικ ένι άρσεν και θήλη· πάντες γαρ ημείς είς εαμέν εν Χριστώ Ιησού"*.

Την εκ του σαρκωθέντος Θεού Λόγου δωρηθείσαν ταύτην αληθή ελευθερίαν και ενότητα ευχόμεθα να απολαύσασιν οι πάντες, μακαρίζοντες την Παγαγίαν Παρθένον Θεοτόκον, την γεννήσασαν Χριστόν τον Ζωοδότην και Σωτήρα των ψυχών ημών.

Αυτού το κράτος και Αυτός η δόξα και η τιμή και η προσκυνήσις εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Χριστούγεννα 1996

+ Ο Κωνσταντινουπόλεως διάπυρος προς Θεόν ευχέτης πάντων υμών.

ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

Φόρος στις δωρεές

Η **φιλανθρωπία** είναι ένα από τα συστατικά του Γένους. Μ' αυτήν έμεινε όρθιο κατά τη διάρκεια των σκοτεινών χρόνων της τουρκοκρατίας, την εποχή που δεν υπήρχε κράτος πρόνοιας για τους χριστιανούς καθότι αποτελούνταν από πολίτες δευτέρας κατηγορίας, και το κράτος, με τα θακούφια του και τα κονδύλια του προϋπολογισμού του, μεριμνούσε μόνο για το "ουμμέτ" (τους "πιστούς", δηλαδή τους μουσουλμάνους) και όχι για τους "ρεαγιά" (κοινώς ραγιάδες, δηλαδή μη μουσουλμάνους), πολίτες με μειωμένα δικαιώματα. Το κράτος λοιπόν του Σουλτάνου έκτιζε τζαμιά και όχι εκκλησίες (όταν δεν καταλάμβανε της εκκλησίες για να τις κάνει τζαμιά), δίδασκε το κοράνι στα μουσουλμανόνα παιδιά και όχι γράμματα στα παιδιά των χριστιανών, ίδρυε "μεντρεσέδες" και όχι πανεπιστήμια. Φρόντιζε γενικότερα για την υγεία, την εκπαίδευση του "ουμμέτ" και σ' αυτούς παρέιχε κοινωνική μέριμνα.

Οι ραγιάδες, ήταν υποχρεωμένοι μόνοι τους να φροντίσουν για όλα αυτά τα αγαθά, τα οποία -δόξα τω Θεώ- ουδέποτε έλειψαν από το Γένος. Τα εξασφάλιζαν με δωρεές και χορηγίες που έκαναν, οι πλούσιοι απ' το περίσσευμα και οι φτωχοί απ' το υστέρημά τους. Αμφότεροι αγόγγυστα και μ' ευχαρίστηση.

Τη συνήθειά του αυτή ο Ρωμιός την κουβάλησε μαζί του κι όταν βρέθηκε υπό την προστασία της όποιας θαλπωρής του ελλαδικού κράτους πρόνοιας. Είδε πως δεν ήταν δυνατό να τα περιμένει όλα απ' αυτό και δεν σταμάτησε να προσφέρει.

Απόδειξη τα τόσα έργα ευποιίας, με τελευταία το Γηροκομείο της Αναθύσου, το Πνευματικό Κέντρο της οδού Σούτσου, το υπό ανέγερση Κλειστό Γυμναστήριο στο Ανω Καλαμάκι, το Κοσμέτειο Ίδρυμα κ.α.

Τώρα όμως έρχεται η κυβέρνηση, με την απόφασή της να μην εκπίπτουν πλέον οι δωρεές από το φορολογητέο εισόδημα, να "κάμψει" το φρόνημα αυτό και να κόψει τις "κακές" συνήθειες του Ρωμιού.

Θα μου πείτε βέβαια, επί Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, οι δωρεές εξέπιπταν του εισοδήματος; Οχι βέβαια, ο δωρεάς πλήρωνε αυτούσιο και το "χαράτσι" (νόμιμο φόρο ραγιάς πληρώναν οι μη μουσουλμάνοι πολίτες). Όμως, δεν νομίζουν οι εθνοπατέρες μας, πως σε κάτι πρέπει να διαφέρει το Ελλαδικό κράτος από το "δοβλέτι" του "Πολυχρονεμένου";

M.B.

Στήλη επικοινωνίας και έκφρασης για σας τους φίλους και αναγνώστες μας. Περιμένουμε τα γράμματά σας, που θα εκφράζουν τα προβλήματά για και τις θέσεις σας στα γενικότερα θέματα που μας αφορούν. Δημοσιεύουμε όσα, πλέον των συγκαταληπτικών, περιέχουν και κάποιο σχόλιο ή μήνυμα, πιστεύοντας ότι δε θα μας παρεξηγήσουν οι υπολοίποι φίλοι. Προσοχή μόνο στον τρόπο έκφρασης. Πέραν του νόμου της Πολιτείας, μας δεσμεύουν και τα Κων/πολιτικά ήθη και έθιμά μας.

Αξιότιμη κ.
Μιχάλη Βασιλειάδη,

Ευχόμε ο Θεός να σας χαρίσει πάντοτε υγεία και χαρά.

Η ιστορία που σας γράφω είναι από ένα βιογραφικό σύστημα του αειμνήστου συζύγιού μου. Παρακάτω κρατείστε τα στοιχεία μου, προς το παρόν τουλάχιστον, στη διάθεση της εφημερίδας σας μοναχά. Η ιστορία έχει ως εξής:

Γεννήθηκα στο ιστορικό Φανάρι το 1914 από γονείς που κατόνταν από τη Χίο. Τελείωσα το σχολείο του Μακροχωρίου. Εκεί διδάχτηκα τα πρώτα μου γράμματα. Δεν συνέχισα τις σπουδές μου. Επώλθα ως δομειστικός δίπλα στον πατέρα μου που ήταν πρωτοψάλτης του Ιερού Ναού Μακροχωρίου.

Πήγα φαντάρος στην Κιουτάχεια, μετά στο Γκιουμούς Σουγιού στην Πόλη και το 1941, με τις 20 ηλικίες στο Αντάπαρ. Όταν γύρισα, μετά από πολλές ταλαιπωρίες που πέρασα, εργάστηκα ως υπάλληλος σε μαγαζί που είχε ο εξάδελφός μου.

Το 1942 ψηφίστηκε ο νόμος του φόρου περιουσίας. Μια μέρα ήρθαν σπίτι και χτύπησαν την πόρτα μας.

- Εσύ είσαι ο Α...;
- Ναι, εγώ είμαι.
- Έχεις μαγαζί?

- Εγώ: Όχι, ποιά μαγαζί;

Πως ήταν γραμμένο το μαγαζί στ' όνομά μου δεν ξέρω. Δεν μου δώσαν καιρό για να υποβρώ να αποδείξω ότι δεν ήταν δικό μου. Αν και ο εξάδελφός μου μπορούσε να πληρώσει το ζητούμενο ποσό, δεν το πλήρωσε. Ετσι πήγα στο Ασκαλε, εξορία.

Ήμουν τότε 28 χρονών, ελεύθερος και συντηρούσα την οικογένειά μου. Όταν πέθανε ο πατέρας μου ήμουν 21 χρονών. Εμενα με τη μητέρα μου, τον μικρότερο αδελφό μου και τις δύο αδελφές μου που ήταν κι αυτές μικρότερες από μένα και ήμουν προστατίτης της οικογένειας. Πέρασα δύσκολες μέρες. Στην εξορία έκανα δέκα μήνες. Πέρασα πολλές κακουχίες και είδα ανθρώπους να μην αντέχουν και να πεθαίνουν στο δρόμο. Περιπατούσαμε συνέχεια και όλο μας άλλαζαν τόπο. Συνέβησαν πολλά περιστατικά αλλά δυο είναι εκείνα που μου έκαναν μεγάλη εντύπωση, που τα θυμάμαι πολύ έντονα.

Κάποιος κύριος από τους εξόριστους ο οποίος κατόνταν απ' το Μακροχώρι, που δυστυχώς δεν θυμάμαι τ' όνομά του, είχε αρρωστήσει βαριά από την ταλαιπωρία. Τον περιποιήθηκα όσο μπορούσα. Μια μέρα θα μας μετέφεραν αλλού και φυσικά με τα πόδια. Βρήκαμε έναν που είχε αρρωπά (κάρρο) τον βάλαμε μέσα γιατί δεν μπο-

ρούσε να περπατήσει, στο δρόμο όμως ο άρρωστος δεν άντεξε και ξεψύχησε στα χέρια μας. Σταμάτησα, ανοίξαμε όλοι μαζί ένα λάκκο, εγώ τον έβαλλα, έκανα κι ένα σταυρό από κάτι ξύλα που βρήκαμε, και τον θάψαμε. Σ' ένα χαρτί έγραφα τ' όνομά του και την ημερομηνία που πέθανε, το βάλαμε σ' ένα μπουκάλι και το θάψαμε μαζί με το νεκρό. Κράτησα τα προσωπικά του αντικείμενα και τη βέρα του και όταν γύρισα από την εξορία τα πήγα στη γυναίκα μου. Εκλάψε και με φιλούσε τα χέρια μου.

Μια άλλη μέρα που είχαμε αγοράσει από ένα χωρικό φασόλια, ανάψαμε φωτιά και μέσα σ' ένα ντενέκο που βρήκαμε βάλαμε να βράσει η φασολάδα. Τη στιγμή που ανακόνανα τα φασόλια ήρθε ο σκοπός που μας φύλαγε και σηκώσε το όπλο του να με χτυπήσει. Ευτυχώς που είδα τη σκιά του. Εσκυψα και απέφυγα το κτύπημα. Εκείνος ήπρε τον ντενέκο καθώς έβραζε και τον έχυσε...

Όλα αυτά συνέβησαν στην εξορία.

Μετά που γύρισα συνέχισα να δουλεύω. Ασχολήθηκα με το εμπόριο χρωμάτων. Το 1947 έγινα συνταξιούχος με κάποιον άλλον στα φερμεντζήδικα στο Καρακίο, όπου είχε μαγαζί.

Επώλθα σε πολλές εκκλησίες ακιλοκερδώς. Παντρεύτηκα το 1953 με την αγαπημένη μου σύζυγο. Εκανα μια ευτυχισμένη οικογένεια, με δυο γιους και μια κόρη. Το 1964, μετά τα γνωστά γεγονότα εγκαταστάθηκα στη Θεσσαλονίκη.

Εμείς, για όλους αυτούς τους ανθρώπους που γύρισαν ύστερα από τόσες ταλαιπωρίες και κακουχίες που πέρασαν στην εξορία, δεν πρέπει να πούμε πως αυτοί ήταν πραγματικά ήρωες;

Και παραφράζοντας, αν επιτρέπεται, τον ποιητή να πούμε "Περασμένα χρόνια δυσάρεστα και διγνώντας τα να κλαίει!

Με πολλή αγάπη
Β. Α. Φ.

✓ Συγκλονιστική μέσα στην απλότητα της η φύση. Και κυρίως, δίχως δραματικές κορώνες και υπερβολές. Σεβαστοί οι λόγοι της επιστολογράφου που θέτει τα στοιχεία της, για την ώρα, μόνο στη διάθεση της εφημερίδας. Θα τηρηθεί η επιθυμία της μέχρι νεότερας.

➡
Προς την Εφημερίδα "ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ"
Αθήνα
Διαβάτηρή από τη μεριά του Νοσοκομείου "Ευαγγελισμού" και του Ξενοδοχείου "Χίλτον" πρασινα,

ενώ περιεργαζόμενα την εκεί προτομή του Κων/νου Οικονόμου εξ Οικονομών αντελήφθηκα δίπλα του, πλαγιασμένη πάνω σε πέτρα, μαρμαρίνη πλάκα και όταν με δυσκολία διαβάζοντάς την, γιατί στο μεγαλύτερο της μέρος τη σκέπαζαν κλαδιά γύρω της θάμνων, διαπίστωσα ότι πρόκειται για ενδεικτική επιγραφή της πλατείας της Μεγάλης του Γένους Σχολής, έμεινα περιλυτός για την κατάντη της ενθικής μας ευγνωμοσύνης προς τη Σχολή που τους χαλεπούς καιρούς του έθνους φωτίζε το σκλαβωμένο Γένος.

Και αντί μνημείου της αντάξιος όπως της έπρεπε, μία ταφόπετρα και αυτή παρατεταμένη, έτσι που στα μάτια μου τουλάχιστον από το άθλιο αυτό θέαμα κυριεύτηκα αμέσως από ένα αίσθημα υπερηφάνειας με το όραμα του μεγάλου πρεπου κτήριου της στην περιβλεπτή θέση που έχει η πλατεία αυτή, όπως δεσποζούσα είναι και η θέση της Μεγάλης του Γένους Σχολής στον ιστορικό Ε της Πόλης λάφο στο Φανάρι

Δεν είχα την τύχη να είμαι μεγαλοσχολίτης. Ωστόσο το όραμά της δεν μου φεύγει από το νου, γιατί καθημερινά την αντικρύζα από το σπίτι μας στο Φανάρι. Αλλά και για να πάω στο δίπλω της σχολεί μου, την εννοική Σχολή της Παναγίας του Μουχλίου, περνούσα από τον περιβόλο της διαβαίνοντας τα μεγαλόπρεπα προπύλαιά της με τα 64, αέχαστα σε μένα, μνημειακά σκαλιά. Ακόμα και για ένα μικρό διάστημα ανόσωνα μέσα στο ίδιο της το κτίριο και την ατμόσφαιρά της, όταν μαθητής της τετάρτης του δημοτικού, το σχολείο μου φιλοξενήθηκε στην αίθουσα τελετών της "Οι τρεις Ιεράρχαι" στον καιρό στο δικό του κτίριο στεγάστηκαν πρόσφυγες της Μικρασιατικής καταστροφής.

Εχω λοιπόν τη γνώμη ότι το στήσιμο ομολόγιου της ΜΓΣ σε διαμορφωμένο από ριχτά βράχια λοφώδες βάθρο του, σε κλίμακα ανάλογη της αισθητικής στο περιβάλλον παρουσίας του, δεδομένου ότι πρόκειται για μνημείο και όχι κτηριακό έργο, είναι ό,τι πρέπει στην περιβλεπτή θέση που κατέχει η πλατεία αυτή. Οπότε τότε και δικαιολογημένα μπορεί να σταθεί ως παραστάτης της Σχολής ο μεγάλος Δάσκαλος Οικονόμος με την υπάρχουσα ήδη προτομή του και όχι ξεκάραφωτη όπως είναι τώρα επειδή ο τάφος του είναι στην, παρέκει της πλατείας αλλά μη ορατή από αυτήν, Μονή Πετράκη. Όπως θα πρέπει επίσης να στηθούν περιστοιχίζοντας το μνημείο, ως παραστατών της Σχολής και των άλλων μεγάλων Δασκάλων και Διαφωτιστών του Γένους, οι προτομές τους.

Η προβολή και μόνο της μεγαλοπρέπειας του κτήριού της με την αείτιστα φρουριακή για την παιδεία, μορφολογία του είναι αρκετό, νομίζω, της δόξας της

τητάς τους όπως στην περίπτωση της προτομής του Οικονόμου, όσο γνωστός και αν είναι. Αλλά τα μνημεία πρέπει για τον ίδιο λόγο και να προσεγγίζονται και να εξημερουνται από αναπαύτρια με καθίστα. Όσο γι αυτό που είναι έργο της Δημοτικής Αρχής δεν αμφιβάλω για τη δημιουργία του. Γιατί όπως είναι σήμερα η κατάσταση η πλατεία είναι απροσπέλαστη. Και επειδή έτσι η αλλιώς ο Δήμος θα υποχρεωθεί στην περιοχή αυτή της μεγίστης κυκλοφορίας στην κατασκευή υπογείας διαβάσης πεζών, για την απρόσκοπτη τροχία κίνησης, λογικό είναι να την προβάλει στη θέση της πλατείας οπότε θα εξημερυνθεί και το μνημείο της.

Με εκτίμηση,
Πέτρος Πλ. Μισαηλίδης

ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΓΑΛΛΙΚΩΝ

με τίτλο επίσκεψης Sorbonne-2 και πανεπιστημιακού επιπέδου Sorbonne-3 παραδίδει μαθήματα σε παιδιά για όλα τα επίπεδα.
Πληροφορίες: 98.27.741 διδα Άννα Ηλιάδου.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΜΕΓΑΛΟΣΧΟΛΙΤΩΝ

Η Συντακτική Επιτροπή "Της καθ' ημάς Ανατολής" αγέλλει την οριστικοποίηση της προτομής για την έκδοση ενός λογοτεχνικού περιοδικού, το οποίο θα καλύψει, στο χώρο μας, τη σχετική έλλειψη.

Το περιοδικό ονομάζεται "Δεξιμένη, περιοδικό λόγου και τέχνης των Πολιτών Ιμβριών και Τενεδίων". Παράσημα "Της καθ' ημάς Ανατολής", και θα διευθύνεται από τη Συντακτική Επιτροπή, την οποία ανγκυρονούν οι Κας Κ. Βάσιος, Αλκ. Διαμαντιού, Χ. Ε. Τσαντούλης και Πέτρος Χρονάς.

Η Συντακτική Επιτροπή του περιοδικού θα στεγάζεται στα γραφεία του Συνδέσμου των εν Αθήνας Μεγαλοσχιολιτών, Δ. Σούτσου 46, Αμπελόκηποι, τηλ. 64.30.680. Εδώ η Συντακτική Επιτροπή της "Δεξιμένης" θα δέχεται τους συνεργάτες του περιοδικού, από την 1η Δεκεμβρίου, κάθε Πέμπτη από τις 10

ως τις 13 το πρωί.

Το πρώτο τεύχος του περιοδικού προγραμματίζεται να κυκλοφορήσει τον Γενάρη του 1997.

Παρακαλούνται λοιπόν, όσοι από τους Πολίτες, Ιμβριούς και Τενεδίους επιθυμούν να συνεργαστούν με το περιοδικό, να επικοινωνήσουν με τη Συντακτική Επιτροπή τηλεφωνικά στο τηλέφωνο 64.30.680 ή γραπτά στην εξής διευθύνση: Περιοδικό "Δεξιμένη" Σύλλογος των Μεγαλοσχιολιτών, Δ. Σούτσου 46 - Αθήνα 115.21.

Εξ' άλλων θα συνεχιστούν οι ομιλίες που διοργανώνει το σωματείο με το ακόλουθο πρόγραμμα:

ΣΕΙΡΑ ΤΡΙΤΗ

Εξ Ομιλίες για τους Οικονομικούς Πατριάρχες (1923-1991) στην αίθουσα του Ι. Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο Π. Φάληρο.

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

Patisserie Riviera

Η γλυκιά ανάρτηση απ' την Πόλη

Διεύθυνση: Τρίτωνος 119 - Παλαιό Φάληρο - Τηλ. 98.26.670
Ιωάννου Μεταξά 21 - Γλυφάδα - Τηλ. 89.42.719
Εντός εμπορικού κέντρου GALLERIA

ΚΕΜΠΑΠΤΣΙΔΙΚΟ

3 ΑΣΤΕΡΙΑ

Ανακαινίση της κουζίνας με τον νέο Ανατολίτη μάστορά μας. Ασυμμόνητη φυσική νοστιμιά στη γεύση, δίχως παραπλανητικά καρυκεύματα. Διατηρούμε πάντα τα σκήπτρα στη γεύση και την περιποίηση και σας προτείνουμε ανεπιφύλακτα τα διάφορα κεμπάπ και τους εκλεκτούς Πολιτικούς μεζέδες. Την πίτα Καισαρείας με παστούρμα και από γλυκά το μοναδικό γνήσιο κουνεφέ. **Νέα επεσιαιτέ μας το Πολίτικο κοκορέτσι καθημερινά**

Ευχές για καλές γιορτές σε όλους

Διευθ.: Πλαστήρα 77 και Μέλητος 7. Νέα Σμύρνη Τηλ. 93.58.134

Οι Ρωμιοί της Πόλης ως Πολίτες και ως Μειονότητα του Ηρακλή Μήλλα

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Όταν ήμουν μικρός οι γονείς μου και οι συγγενείς μου μιλούσαν για κάποια δυσάρεστα και μάλιστα σοβαρά γεγονότα. Με κάποιο φόβο στη φωνή και στα μάτια τους μιλούσαν κάποτε για το φόρο του Βαλκί το 1942 που είχε αποδεκατίσει τις μειονότητες. Καταλάβαινα ότι αυτό το "βαλκί" είχε γίνει αιτία να υποφέρει η οικογένειά μου. Μετά από χρόνια κατάλαβα ότι αυτά τα γεγονότα, δηλαδή η δίκαιη φορολόγηση των μη μουσουλμανικών μειονοτήτων, που έφτασε στο να κατασχθούν ακόμη και τα στρώματά τους, και μετά η εξορία των ανδρών στο στρατόπεδο του Ασκαλε, ερμηνεύτηκαν στον κύκλο μου σαν μια προσπάθεια όπως αυτή των Ναζί κατά των Εβραίων. Η οικονομική συμφορά αυτής της εποχής με την πάροδο του χρόνου κόπας ξεπεράστηκε, αλλά ο φόβος απέναντι στο κράτος έμεινε μέσα στις καρδιές των ανθρώπων.

Πάντως η κατάσταση μου φαινόταν και φυσική. "Λοιπόν, έτσι θα πρέπει να είναι η ζωή", έλεγα. Η ζωή θα πρέπει να είναι έτσι γεμάτη με πόνο και δυσκολίες, έπρεπε να αντιμετωπίσω μια ζωή με πολλούς εχθρούς και πολύ φόβο. Στο δρόμο δεν μιλούσα καθόλου στη μητέρα μου ή κάτι υβριστικό ο ένας στον άλλο. Γιατί μπορούσε να βρεθεί κάποιος και να μας επιτίμηζε, να μας πει "Πολίτη, μέλα Τουρκικά" (Vatandaş, Türkiye korusu), κάποτε αυτός ο κίνδυνος, ύπνο άκουσα τη βροσία του "γκιαούρη", κάποτε κάποιος έλεγε ότι τρώμε το ψωμί αυτής της χώρας! Φοβισμένος, με σιωπώ με κεφάλι, σχεδόν ντροπαλός για την ύπαρξή μου, μεγάλωνα σαν ένα μέλος μιας μειονότητας. Ως πολίτης και Ρωμιός κάπως έτσι ήταν τα παιδικά μου χρόνια. (Ορισμένοι Τούρκοι της Κωνσταντινούπολης πιστεύουν ότι οι Ρωμιοί μιλούν υψηλόφωνοι και ότι αυτοί φτάνει στο βαθμό μιας προκλήσης. Στην ουσία αυτή την αντίληψη προέρχεται από την αντιπαθεία που έχουν για τα ελληνικά. Τα ελληνικά, σε κάθε έντασή τους, τους προκαλούν μια δυσφορία. Τα ελληνικά τους φαίνονται πάντα υψηλόφωνα.)

Στο δημοτικό συνάντησα έναν άλλο κόσμο. Κάθε πρωί λέγαμε έναν όρκο: "Είμαι Τούρκος, είμαι έντιμος..." Προχθές έκανα έναν πρόχειρο υπολογισμό, θα πρέπει να έχω περi περίπου χίλιες φορές αυτόν τον όρκο. Στο σχολείο μας διδάξαν ότι είμαστε ίσοι πολίτες της Τουρκικής Δημοκρατίας. Μας διδάξαν ότι σημαίνει ελευθερία και δημοκρατία. Αλλά όταν ήμουν μόλις δεκάπεντε χρονών ξέρω τα γεγονότα της 6/7 Σεπτεμβρίου, όπως συνέβη με πολλούς Ρωμιούς. Το κατόπιν του πατέρα μου καταστράφηκε ολοσχερώς και για χρόνια

υποστήκαμε τις οικονομικές συνέπειες.

Το χειρότερο ήταν ότι και αυτή η κατάσταση μου φαινόταν κάπως φυσιολογική. "Λοιπόν έτσι θα πρέπει να ζούμε εμείς οι Ρωμιοί" έλεγα, "θα μιλούσα χαμηλόφωνα, θα είμαστε ένας εύκολος στόχος απέναντι στις επιθέσεις της πλειοψηφίας". Οχι μόνο την μητρική μας γλώσσα, αλλά και τα τουρκικά τα μιλούσαμε με κάποια ανησυχία γιατί κάποιος θα μπορούσαν να μας κοιροδώνουν για την προφορά μας. Κάποιος έβγαζαν τα απωθήματα τους από μας, μας ζήτοσαν τον λόγο για τα συμβάντα στην Κύπρο. Το να υψώσουμε το αναστήμα μας, το να υποστηρίξουμε το δικαίωμά μας γινόταν αντίληψη σαν μια προκλήση. Αν καταλήγαμε στο αστυνομικό τμήμα συχνά αντιμετωπιζόματε την καταγγελία της "εξυμνήσεως του Τουρκισμού". Με δυο λόγια, η ύπαρξή μας ενοχλούσε κάποιους.

Σαν "Ρωμιός" έτσι θυμάμαι τα νεανικά μου χρόνια. Ξαν να μην έφταναν αυτά, μας ζητούσαν να δηλώσουμε ότι είμασταν και πολύ ευχαριστημένοι που ζούμε σ' αυτήν την χώρα. Πολύ άρεσαν αυτού του είδους οι δηλώσεις. Επίσημα και εμείς, όπως όλοι, είμασταν "ευτυχείς που είμασταν Τούρκοι" (Ne mutlu Türküm diyene). Γι αυτό πολλοί από μας προγραμμάτισαν να εγκαταλείψουν την Τουρκία, και όντως έφυγαν. Πολύ λίγοι Ρωμιοί έχουν πια μείνει εδώ.

Ως μειονότητα, η ιστορία των Ρωμιών τα τελευταία χρόνια εν συντομία είναι περίπου έτσι. Η προσωπική μου ιστορία έχει τις ιδιαιτερότητές της. Από δεκάδες χρόνων άρχισα να καταλαβαίνω ότι αυτές οι κοινωνικές σχέσεις δεν είναι αναπόφευκτες. Όσο μάλλον τι συμβαίνει στον κόσμο, σχέσεις θα μπορούσαν να έχουν κάποια άλλη τροπή. Δεν φαινόταν πια "φυσική" η κατάσταση. Τα αισιόδοξα χρόνια του 1960 για μια αλλαγή προς το καλύτερο και η ορμή της νιότης μου χάραξαν τα επόμενά μου χρόνια.

Πήρα μέρος στην καλλιτεχνική, στην αθλητική και ιδιαίτερα στην πολιτική ζωή της χώρας σαν ένας ισότιμος πολίτης, όπως ορίζει το σύνταγμα της Τουρκίας. Τα άρθρα του συντάγματος (του 1982) που με ικανοποιούν πλήρως είναι τα κάτωθι: "ανεξάρτητα από γλώσσα, ράσας, χρώμα, φύλο, πολιτική πεποίθηση, φιλοσοφία, θρησκεία, ή άλλη αιτία όλοι είναι ίσοι απέναντι στο νόμο" (άρθρο 10) και "Τούρκοι είναι όλοι οι πολίτες του τουρκικού κράτους" (άρθρο 66). Το 1962 έγινα μέλος του Εργατικού Κόμματος (TIP) και για πρώτη και τελευταία φορά ένιωσα ότι είμαι ένας ισότιμος πολίτης αυτής της χώρας. Μέσα σ' αυτόν τον

πολιτικό σχηματισμό μόνο μια φορά κάποιος τόλμησε να με αποκαλέσει "γκιαβούρη" αλλά αποβλήθηκε αμέσως. Σ' αυτήν την περίοδο απόκτησα τους καλύτερους μου τούρκους φίλους.

Εγώ προσωπικά δεν αντιμετώπιζα πρόβλημα ταυτότητας πολίτου. Το πρόβλημα υπάρχει μέσα στην τουρκική κοινωνία και ειδικά μέσα στο κράτος το οποίο δεν μπορούσε να ξεπεράσει ορισμένες αντιλήψεις που είναι εκτός εποχής. Αυτό που με έχει ενοχλήσει περισσότερο και από τα Σεπτεμβριανά, είναι η δήλωση που έκανε ο πρωθυπουργός της Τουρκίας, Σουάτ Χαϊρή Ουργκουμπλού στις 16 Οκτωβρίου του 1965. Αυτός ο ανώτατος άρχων είχε απειλήσει την Ρωμιότητα δηλώνοντας ότι σε περίπτωση που θα σκοτωνόταν κάποιος Τούρκος στην Κύπρο ή Πόλη θα ζούσε ξανά γεγονός σαν και αυτά της 6/7 Σεπτεμβρίου. "Όταν οι συμπατριώτες μας υποφέρουν, κατανοούμε τα αισθήματα του τουρκικού έθνους κατά του Πατριαρχείου" είχε προσέξει. Η απειλή κατά των Ρωμιών κάλυπτε τα πρωτοεπίδη των εφημεριδών.

Εκανα κάτι που θα έκαμε οποιοσδήποτε σε μια δημοκρατική χώρα. Εναντιώθηκα στον πρωθυπουργό ο οποίος καταπάτησε το σύνταγμα και έσπρε την διχόνοια μεταξύ των πολιτών. Εστειλα μια ανοιχτή επιστολή στην εφημερίδα Τζουμχουριέτ όπου και δημοσιεύτηκε στις 26 Οκτωβρίου. Στην απάντησή μου ανέφερα ότι είμαι ένας πολίτης αυτής της χώρας που θα πάει σύντομα να υπηρετήσει, αλλά ένας πολίτης του οποίου η ζωή απειλείται από τους Τούρκους, αν κάποιος καταφερόμενος κατά των Τούρκων σε άλλες χώρες. Εγραφα: "Κάθε πρωί με έβαλαν να ορκίζομαι ότι είμαι Τούρκος αλλά σήμερα ο πρωθυπουργός της Τουρκίας μου λέει να φυλάγομαι από τους Τούρκους... Σήμερα έπρεπε να είχε γίνει κάποια άλλη δήλωση: Αν σκοτώνει κάποιος Τούρκος στην Κύπρο, δεν έχουμε όμους εντός των συνόρων μας για να εκδικηθούμε". Το κράτος απάντησε έμμεσα. Όταν πήγα να υπηρετήσω, αντί για εφεδρικός αξιωματικός όπως είχα το δικαίωμα σαν αποφοίτος πανεπιστημίου, επιλέχτηκα μεταξύ δυο χιλιάδων υποψηφίων, μαζί με τον γνωστό συγγραφέα Ντεμίρ Οζλού και έναν Κούρδο δάσκαλο, τον Νετζμεττίν Γιαζιτζή, να υπηρετήσω σε μια μονάδα εξορίας, στο Μους υπό στενή παρακολούθηση.

Μετά την στρατιωτική μου θητεία εργάστηκα στην κατασκευή του διευλιτηρίου του Αλιαγά, στην εταιρεία Türkiye Petrolleri, όπου πρόεδρος ήταν ο Κορκούτ Οζαλ. Θα πρέπει να ήμουν ατσάλινος κβέπ ότι προτάθηκε και πήρα τη μεγαλύτερη αύξηση. Αλλά μια μέρα ο τημητάρχης μου μου είπε συντετριμένος ότι είχε εντολέσει "εκ

νόνητα των Εθνών). Η Συνθήκη της Λωζάνης δεν αναγνωρίζει το δικαίωμα εγκληματίες με βάση την αμοιβαριότητα. Και ευτυχώς που δεν δίνει αυτό το δικαίωμα στα δύο μέρη. Γιατί εάν ίσχυε αυτό, η Ελλάδα θα είχε το δικαίωμα να οργανώσει βλαπτικές κατά τη διάρκεια της Δυτικής Θράκης μετά την πρόσφατη έκρηξη βόμβας στον κήπο του Πατριαρχείου.

Τουρνάντιν η Συνθήκη της Λωζάνης με το άρθρο 39 τονίζει την ισοπολιτεία. Επίσης είναι σχεδόν αδύνατον να εξηγηθεί στην εποχή μας κάποιος γιατί το τουρκικό κράτος θα πρέπει να επιβληθεί στους πολίτες του κάθε φορά που θα "του την δίνει" (στα τουρκικά: ayranı kabardırma) με κάποια ξένη χώρα. Εγώ, προσωπικά θεωρώ αυτήν την νοστοπία αντισυνταγματική, κατά των ισχυρών νόμων, κατά των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και κατά την κοινή λογική. Την βρίσκω μόνο σε αρμονία με τις απραχαιωμένες εθνικιστικές πρακτικές.

Όταν η Τουρκία θέλει να ξεκαθαρίσει τους λογαριασμούς της με εχθρικές χώρες -εάν είναι όντως εχθρικές- θα πρέπει να στρέψει τις δυνάμεις του κράτους κατά του εχθρού και όχι κατά των πολιτών της. Αυτό είναι ένα δικαίωμα αίτημα του κάθε πολίτη.

Ορισμένοι ισλαμιστές, πιθανόν ορμώμενοι από μια νοσταλγία για το παρελθόν, υποστηρίζουν την εκ νέου εφαρμογή κάποιου συστήματος σαν αυτό των "millet" της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας για τις μειονότητες. Δηλαδή, κάποιος θρησκευτικό-κοινοτικό σύστημα συνυπαρξής.

Αυτή η πρόταση είναι σαν να θέλει να ανατρέψει τον χρόνο. Εκείνα τα χρόνια δεν υπήρχε ισότητα ούτε στο πολιτικό, αλλά ούτε και στο προσωπικό επίπεδο. Υπήρχαν μόνο κοινότητες και υποτέλειες κυρίαρχες και υποταγμένες. Δεν υπήρχαν δικαιώματα που προστατεύονταν με νόμους. Υπήρχαν οι παραχωρήσεις των νικητών προς τους νικημένους. Αναμφίβολα η ελευθερία είναι μια πράξη αναθεώρησης, αλλά μετατρέπει τον πολίτη σε ζήτημα.

Μια άλλη απραχαιωμένη πρακτική είναι η "υποχρεωτική παραχώρηση" των μειονο-

τικών δικαιωμάτων. Το δικαίωμα ασκείται μετά από την βούληση του κράτους. Ο κάθε πολίτης πρέπει να επιλέγει ο ίδιος αν θέλει να ενταχθεί ή όχι σε μια μειονότητα. Αλλιώς, η βίαια επιβολή των "δικαιωμάτων" δεν είναι τίποτε άλλο από απομόνωση, ένα είδος απαρχαιώ. Κάποτε τα μέλη των μειονοτήτων δεν βέβαιον φαινόταν μέσα στο φιλόξενο πλήθος. Αυτό όμως είναι πολύ δύσκολο στην Τουρκία. Οι παλιές ταυτότητες των Ρωμιών έφεραν τον χαρακτήρισμό "Ρουμ" και τώρα έχουν την ένδειξη της θρησκείας. Ενώ θα έπρεπε οι μειονότητες να αποκτήσουν και να εξασκούν τα δικαιώματά τους μόνο με μια προφορική απλή δήλωση.

Οι πολίτες μιας χώρας, και οι Ρωμιοί σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία είναι πολίτες αυτής της χώρας, θα πρέπει να χαιρούν της μεταχείρισης. Πέρα από αυτό, οι πολίτες που το επιθυμούν, χωρίς να πιστεύουν προς αυτήν την κατεύθυνση, θα πρέπει να χαιρούν όλων των ελευθεριών για να συνεχίσουν την διαφοροτική τους πολιτιστική παράδοση και να ασκήσουν τα μειονοτικά τους δικαιώματα. Αυτά τα δικαιώματα δεν πρέπει να περιορίζονται τα μέλη της μειονότητας σε απομόνωση αλλά θα πρέπει να είναι πρόσθετα και ειδικά δικαιώματα πέρα από την ισοπολιτεία. Ούτε θα πρέπει τα δικαιώματα να περιορίζονται με αυτά που εξασφαλίζουν οι συνθήκες. Τα δικαιώματα απορρέουν από τα ανθρώπινα δικαιώματα και από το δικαίωμα της πολυφωνίας.

Ποτεώω ότι αυτή η αντίληψη τελικά θα επικρατήσει στην Τουρκία, στο βαθμό που θα ξεπεραστούν οι εθνικιστικές φοβίες και οι προκαταλήψεις. Το ευχόμαι αυτό για έναν μόνο λόγο: για την ευτυχία και την ηρεμία του ατόμου. Αυτό για μένα είναι η μεγαλύτερη ανθρωπινή αξία. Θα έχουν όμως μείνει Ρωμιοί πολίτες στην Πόλη όταν θα έχει αυτό επιτευχθεί. Θα έχει μείνει το Πατριαρχείο που έχει ιστορία δύο χιλιάδων χρόνων; Είναι ερωτήσεως που βέβαιον στον εαυτό μου με κάποια θλίψη.

ΚΗΠΩΝ-ΒΕΡΑΝΤΩΝ-ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ-ΓΑΜΩΝ-ΕΟΡΤΩΝ-ΤΕΛΕΤΩΝ-ΔΕΙΞΕΙΣ

Χρόνια Πολλά

Σαβουντζάκης

ΑΠΟ ΤΟ 1874

ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ - ΣΤΟΛΙΣΜΟΙ

ΑΓ. ΓΕΛΕΑΝΔΡΟΥ 40, Π. ΦΑΛΗΡΟ, ΤΗΛ.: 984.7885, FAX: 983.9654

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ

Οικουμενικό Πατριαρχείο

Η Α. Θ. Π. ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος

- Παρακολούθησε τη διάλεξη του κ. Στέφανου Γερασίμου με θέμα "Η Ρωμαϊκή Κοινότητα της Πόλης στον 16ο αιώνα" που δόθηκε στην έδρα του Μορφωτικού και Καλλιτεχνικού Συνδέσμου Φερικίου.

- Επέστρεψε την Κυριακή 20 Οκτωβρίου από τη Βουλγαρία. Εκεί προέδρι της Πανηγυρικής Θ. Λειτουργίας στην Ι. Μονή Φίλας με την ευκαιρία της 105ης επετείου της κοίτησής του Οσίου Ιωάννου, είχε συνομιλίες με την Α. Μακαριότητα τον Πατριάρχη Βουλγαρίας κ. Μάξιμο και τους συνεργάτες του σε ζητήματα που απασχολούν τις δύο Εκκλησίες, επισκέφθηκε τους πρέσβεις της Ελλάδος και της Τουρκίας στη Σόφια, παρέστη σε εκδήλωση στο Σεμινάριο της Σόφιας, επικοινωνήσε και συνομιλήσε με τον Πρόεδρο της Βουλής και τον Πρωθυπουργό της Βουλγαρίας.

- Με την ευκαιρία της αισίας συμπλήρωσης πενταετίας από την ανάρρησή του στον Πανεπιστο Οικουμενικό Θρόνο, δέχθηκε την Τρίτη 22 Οκτωβρίου τα συγχαρητήρια και τις ευχές της Ιεραρχίας και των κληρικών και λαϊκών υπαλλήλων της Πατριαρχικής Αυλής.

- Ετίμησε με την υψηλή παρουσία Του τη μουσική συναυλία της καλλιτέχνιδας Δόμνας Σαμίο στο Μουσικό Μέγαρο Τζεμάλ Ρεσίτ Ρέι.

- Μετέβη με την ακολουθία του στην Ι. Μονή Βαλουκλή και ανέγνωσε τρισάγιο στον τάφο του προκατόχου του αοιδήμου Πατριάρχου Δημητρίου με την ευκαιρία της εορτής του Αγίου.

- Μετέβη την Τρίτη 29 Οκτωβρίου στο μέγαρο της Νομαρχίας συνοδευόμενος από τον Σεβ. Μητρο. Σεβαστείας κ. Δημήτριο, διευθυντή του ιδιαιτέρου του γραφείου, και συνεχάρη τον κ. Νομάρχη και τους λοιπούς επισήμους με την ευκαιρία της 73ης επετείου της ανακήρυξης της Δημοκρατίας.

- Εδέχθη σε εθιμοτυπική επίσκεψη, την Δευτέρα 28 Οκτωβρίου στο επίσημο γραφείο του τον παρειαπόστολο στην Πόλη Σοφολ. Αγιαιολλάχ κ. Ali Ekber Resat, μέλος της γραμματείας για τους διαθρησκευτικούς διαλόγους της Ισλαμικής Δημοκρατίας της Περσίας, με τους συνεργάτες του, συνοδευόμενο από τον Γενικό Πρόξενο της χώρας αυτής στην Πόλη.

- Ανεχώρησε αεροπορικώς την Κυριακή 3 Νοεμβρίου για Χογκ Κονγκ όπου θα παραμείνει επί τριμήνου και θα επιθεωρήσει τον χώρο όπου θα ιδρυθεί ο Καθεδρικός Ναός και το Μητροπολιτικό Μέγαρο της ομώνυμης νεοσύστατης Ιεράς Μητροπόλεως του Θρόνου και θα ευχαριστήσει τις αρχές για την έγκριση του καταστατι-

κού της επαρχίας αυτής. Ακόμη θα μιλήσει στο Κινέζικο Πανεπιστήμιο του Χογκ Κονγκ και θα επικοινωνήσει με τους εκεί ορθόδοξους και με εκπροσώπους των ορθόδοξων από τα γειτονικά κράτη. Μετά το Χογκ Κονγκ θα μεταβεί στην Αυστραλία για επίσκεψη της Αρχιεπισκοπής και θα περιέλθει πλείστες πόλεις, κοινότητες και ιδρύματα αυτής και της Ιεράς Μητροπόλεως Νέας Ζηλανδίας όπου θα λειτουργήσει κατά την εορτή των Εισοδίων της Θεοτόκου.

Η Πατριαρχική αποδημία θα διαρκέσει 25 ημέρες.

- Ο Οικ. Πατριάρχης απήχθη στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Süleyman Demirel θερμό συγχαρητήριο μήνυμα εκ μέρους του Πατριάρχου και της Ομογενείας και ευχήθηκε υγεία και μακροημέρευση για το καλό της χώρας με την ευκαιρία των γενεθλίων του.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης εχοροστάτησε:

- Την Παρασκευή 25 Οκτωβρίου στον Ι. Ναό του Αγίου Δημητρίου Ξηροκρήνης (Κουρούτσου).

- Το Σάββατο 26 Οκτωβρίου, εορτή του Αγίου Δημητρίου, κατά τη Θ. Λειτουργία που τελέσθη στον ομώνυμο ναό των Ταταούλων.

- Την Κυριακή 30 Οκτωβρίου, κατά τη Θ. Λειτουργία που τελέσθη στον Ι. Ν. Αγίου Δημητρίου Ξυλοπόδης.

Μεταξύ πολλών άλλων, ο Οικουμενικός Πατριάρχης δέχτηκε:

- 15μελή όμιλο προσκυνητών από την Καλιφόρνια,

- 50μελή χορωδία του Ι. Ν. του Αγίου Ανθίμου Βουκουρεστίου,

- 30μελή όμιλο από την Ένωση Ελλήνων Νέων Επιχειρηματιών,

- 20μελή όμιλο προσκυνητών από την Αμερική,

- Επίσημη αντιπροσωπεία Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας,

- Τον εξοχ. κ. Δημήτριο Νεζερίτη, πρέσβη της Ελλάδος,

- Όμιλο Ελλήνων, Τούρκων και Γερμανών δημοσιογράφων,

- 30μελή όμιλο Ρωμαιοκαθολικών προσκυνητών από το Μόναχο,

- Όμιλο μαθητών από την Γερμανική Σχολή Αθηνών,

- Τον Αρχιεπίσκοπο Βοστώνης Σεβ. Καρδινάλιο κ. Bernard F. Lew, συνοδευόμενο από τον Θεοφίλ. Επίσκοπο Βοστώνης κ. Μεθόδιο, με όμιλο ορθόδοξων και ρωμαιοκαθολικών προκυντών από την Επαρχία τους,

- Όμιλο καθηγητών και φοιτητών της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Βιέννης,

- Όμιλο Ρώσων προσκυνητών από την Ελλάδα, και

- Τον εκδότη της εφημερίδας μας, δημοσιογράφο κ. Μιχαήλ Βασιλειάδη.

Ο Οικ. Πατριάρχης εκπροσωπήθηκε:

- Κατά το ιωβηλαίο του

εκπαιδευτικού Νικολάου Τζιρά, που διοργανώθηκε από την Εφοροεπιτροπή της Κοινότητας Μακροχωρίου στις 20 Οκτωβρίου,

- Κατά τη δεξίωση που δόθηκε από τον Γενικό Πρόξενο της Αυστρίας με την εκαίρια της Εθνικής Εορτής της χώρας του,

- Κατά τη Δοξολογία που τελέσθη στο Παρεκκλήσιο του Αγίου Σάββα στο Γενικό Προξενείο της Ελλάδος, με την ευκαιρία της Εθνικής Εορτής,

- Κατά τη δεξίωση του Συνδέσμου Βοηθείας Απόρων Ασθενών και Γηροκομικών Βαλουκλή, προς τιμήν του εντιμόλ. κ. Δημ. Ιωαννίδη, Αρχόντος Ορφανότροφου της Μ. Χ. Ε. και του Προέδρου της Εφορείας των Νοσοκομείων Βαλουκλή κ. Δημ. Καραγιάννη, το Σάββατο 26 Οκτωβρίου στην έδρα του,

- Κατά τη βάπτισμα του παιδιού του κ. Στυλιανού Μπερμπεράκη -δημοσιογράφου, στον Ι. Ν. της Παναγίας της Κοιμωμένης στο Νιχώρι, το Σάββατο 26 Οκτωβρίου,

- Κατά την επίδειξη γυναικείων ενδυμάτων της Οθωμανικής περιόδου που διοργανώθηκε από τον Ροταριανό Όμιλο Σιολή στα πλαίσια του εορτασμού της επετείου της Δημοκρατίας,

- Κατά τη δεξίωση που δόθηκε από τον Νομάρχη της Πόλης στις 29 Οκτωβρίου στις αίθουσες του Μορφωτικού Κέντρου Ατατούρκ, για τον ίδιο λόγο.

Η Α. Σεβασμιότητα ο Πατριαρχικός Επίτροπος Μητρο. Γερών Χαλκηδόνας κ. Ιωακείμ εχοροστάτησε:

- Επί τη εορτή της Συνάξεως των Παμμεγίστων Ταξιαρχών στον πανηγύρισαντα Ι. Ν. της Κοινοτήτος Σωσθενίου κατά τον Εσπερινό της εορτής την Πέμπτη 7 Νοεμβρίου και στον πανηγύρισαντα Ι. Ν. Παμμεγίστων Ταξιαρχών Βαλατά κατά τη Θ. Λειτουργία της Παρασκευής 8 Νοεμβρίου.

- Κατά την Θ. Λειτουργία της Κυριακής 10 Νοεμβρίου στον Ι. Ν. των Παμμεγίστων Ταξιαρχών της Κοινοτήτος Μεγάλου Ρεύματος.

- Κατά τον Εσπερινό της Εορτής του Αγίου Ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Μηνά, στον πανηγύρισαντα Ι. Ν. της Κοινοτήτος Ύψωμαβείων.

- Κατά τον Εσπερινό στις 12 και κατά τη Θ. Λειτουργία στις 13 Νοεμβρίου, με την ευκαιρία της εορτής του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, στον Πανσεπτο Πατριαρχικό Ναό.

Η Α. Σεβασμιότητα μεταξύ άλλων εδέχθη όμιλο ευαγγελιστών θεολόγων από τη Βυτεμβέργη της Γερμανίας και εκπροσωπήθηκε κατά το δείπνο του Συνδέσμου Βοηθείας Απόρων Ασθενών και Γηροκομικών των Νοσοκομείων Βαλουκλή, που εδόθη στο ξενοδοχείο Πέρα Παλάς την Παρασκευή 8 Νοεμβρίου, με την ευκαιρία της συμπληρώσεως 50 χρόνων από την ίδρυσή τους. Εκπροσωπήθηκε επίσης και στην εκδήλωση βιβλίου της Πόλης, όπου έγινε και η επί-

σημη παρουσίαση του βιβλίου του κ. Γεωργίου Ανδρέα "Γιατί αδελφέ Χουσνί" το Σάββατο 9 Νοεμβρίου.

Κοινότητες - Εκκλησίες

- Στις 20 Οκτωβρίου Κυριακή τελέσθη τον Ι. Ν. του Αγίου Γεωργίου Μακροχωρίου πανηγυρική Θ. Λειτουργία. Μετά την απόλυση τιμήθηκε στην κοινοτική αίθουσα, με την ευκαιρία της αποχώρησής του από την ενεργό υπηρεσία ο εκπαιδευτικός κ. Νικόλαος Τζιράς, ο οποίος διετέλεσε επί 43 συναπτά έτη διευθυντής της Κοινοτικής Σχολής και επακολούθησε δεξίωση.

- Κατά τη γιορτή του Αγίου Δημητρίου γιόρτασαν πανηγυρικά οι φερώνυμοι ναοί της Ξυροκρήνης, Πριγκήπου, Ταταούλων, Ξυλόπορτας και Σαρμασικίου.

- Κατά τη γιορτή των Παμμεγίστων Ταξιαρχών οι ναοί Στένης, Μεγάλου Ρεύματος και Βαλατά.

- Κατά τη γιορτή του Αγίου Μηνά, γιόρτασε πανηγυρικά ο φερώνυμος ναός της κοινότητας Ύψωμαβείων.

Κατά το διάστημα, από 16 Οκτωβρίου μέχρι 15 Νοεμβρίου, λειτουργήσαν εκτός των παραπάνω και οι εξής ναοί: Παναγίας των Βλαχερνών, Αγ. Κωνσταντίνου και Ελένης, Επταπυργίου, Νεκροταφειακός Ναός Αγ. Ιγνατίου Χαλκηδόνας, Αγ. Γεωργίου Γιάλδερμεν, Αγ. Ιωάννου του Προδρόμου Λών Βοσπόρου (Γενή Μαχαλλή), Καθεδρικός Ι. Ν. των Εισοδίων της Παναγίας, Γηροκομειακός Ι. Ν. Αγίων Αναργύρων, Μητροπολιτικός Ι. Ν. Αγίας Ευφροσύνης Χαλκηδόνας, Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Πασάμπαχτος, Αγίας Τριάδος Ταξίμ, Παναγίας Γοργεπικού ΕΞ Μαριάμων, Αγ. Θεοδώρων Βλάγκας, Ι. Αγιάσματος Παναγίας Βεφά, Ι. Μητροπολιτικός Ναός Αγίας Παρασκευής Θεραπεύων, Αγ. Χαραλάμους Βεβεκίου, Αγ. Γεωργίου Πτωχοκομείου (Darulaceze), Αγ. Κωνσταντίνου και Ελένης Σταυροδρομίου, Αγίας Παρασκευής Μπέικος, Ευαγγελιστρίας Προπόδων Ταταούλων, Αγ. Αθανασίου Ταταούλων, Αγ. Γεωργίου Αντιφωνήτου Ποτηρά, Παμμεγίστων Ταξιαρχών Βαλατά, Αγίας Παρασκευής Βαθυράκας (Μπουγιούκ ντερέ), Αγ. Παντελεώνος, Αγ. Κουζκουντζακού, Αγ. Ελευθερίου Ταταούλων, Αγ. Ιωάννου του Χρυσοστόμου, Παναγίας Μουχλίου, Φαναρίου.

Σύνδεσμοι - Σύλλογοι - Σωματεία

- Η Φιλοπρωχας Αδελφότητα Βλαχερνών πραγματοποιήσε στις 17.10.96 συγκέντρωση σε κέντρο της Πόλης με απογευματινούς τσάι, όπου φιλοξένησε τους τροφίμους του Γηροκομείου και της Νευρολογικής κλινικής με σκοπό την ψυχωγία. Ψυχική της εκδήλωσης η πάντοτε δραστήρια, φιλόπονη και φιλογενής κ. Εύα Ντούσα.

- Ο Σύνδεσμος Βοηθείας

Απόρων ασθενών και Γηροκομικών των Νοσοκομείων Βαλουκλή διοργάνωσε 25ετία στην υπηρεσία των Νοσοκομείων και του Συνδέσμου Πατριάρχης και με την παρουσίαση της Ελλιάδος, αλλά ανώτερα στελέχη του Προξενείου και πλήθος κοινοτικών και κοινωνικών παραγόντων της Ομογένειας. Κατά τα επιδόρπια το Διοικητικό Συμβούλιο έδωσε πλακέτες σε όσους, ιατρούς και διοικητικούς, συμπλήρωσαν 25ετία στην υπηρεσία των Νοσοκομείων και του Συνδέσμου. Ο αυτός σύνδεσμος, στα πλαίσια πάντοτε των εκδηλώσεων του εορτασμού των 50 χρόνων, παρέθεσε την Κυριακή 1η Νοεμβρίου, ημέρα που πανηγυρίζει ο νοσοκομειακός ναός των Αγ. Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού, μετά τη λειτουργία κατά την οποία εχοροστάτησε η Α. Θ. Π. ο Οικουμενικός Πατριάρχης, πλούσιο γεύμα εις άπαντας τους γηροκομωμένους και τους παρόντας, στην αίθουσα του Γηροκομείου.

- Οι σύνδεσμοι, Αποφίτων Μεγάλης του Γένους Σχολής και Ιωακείμίου Παρθενοναγίου κάλεσαν τα μέλη τους για γενική συνέλευση εντός Νοεμβρίου, για ανάδειξη νέου διοικητικού συμβουλίου το οποίο συγκροτήθηκε τελικά σε σώμα ως εξής: Πρόεδρος ο δρ. Σταύρος Ύψωλάντης, αντιπρ. ο κ. Χριστόδουλος Χριστοδουλίδης, ταμίας ο κ. Δημόθεος Ουζούνγιογλου, γεν. γραμματέας ο κ. Λάζαρος Πετσαλίδης και ειδ. γραμματέας η κ. Αικατερίνη Κορδομενίδου για τους Μεγαλοσχολίτες. Για δε τις Ιωακείμειδες, πρόεδρος η Ιουλίτσα Σαρή, αντιπρ. η Αγνή Νικολαΐδου, ταμίας η Σοφία Γκαζαριάν, γεν. γραμματέας η Μάρω Νικολαΐδου και ειδ. γραμματέας η Σοφία Κορδομενίδου.

- Ο Αθλητικός Σύλλογος Ταταύλα με την ευκαιρία των 100 χρόνων προσφοράς του στον αθλητισμό, κάλεσε τα μέλη και τους φίλους του σε δείπνο μετά χορού σε κοσμικό κέντρο της Πόλης. (Άλλες εκδηλώσεις επί ευκαιρίας των 100 χρόνων δες προηγούμενο τεύχος της «Ε»)

- Την 1η Νοεμβρίου, στην αίθουσα του Μορφωτικού και Καλλιτεχνικού συνδέσμου Φερικίου, δόθηκε διάλεξη με θέμα "Η Εκκλησιαστική ιστορία της Ι. Μητροπόλεως Πατρών" από τον Πανοσιολ. Διάκονο του Πατριαρχείου κ. Μάξιμο Βγενόπουλο.

- Ο Σύνδεσμος Βοηθείας

Απόρων ασθενών και Γηροκομικών των Νοσοκομείων Βαλουκλή διοργάνωσε δεξίωση το Σάββατο 26 Οκτωβρίου στην έδρα του, προς τιμήν των εορταζόντων Δημητρίου Καραγιάννη, προέδρου της εφορείας και Δημητρίου Ιωαννίδη, επιτίμου προέδρου του συνδέσμου. Επίσης στα πλαίσια του εορτασμού των 50 χρόνων από την ίδρυση του σωματείου, διοργανώθηκε δείπνο στις πολυτελείς αίθουσες του αριστοκρατικού ξενοδοχείου "Πέρα Παλλάς" στις 8 Νοεμβρίου. Τη βραδιά τίμησε δι' αντιπροσώπου ο Οικουμενικός Πατριάρχης και με την παρουσία τους πολλοί αρχιερείς, ο Γενικός Πρόεδρος και η Πρόεδρος της Ελλάδος, αλλά ανώτερα στελέχη του Προξενείου και πλήθος κοινοτικών και κοινωνικών παραγόντων της Ομογένειας. Κατά τα επιδόρπια το Διοικητικό Συμβούλιο έδωσε πλακέτες σε όσους, ιατρούς και διοικητικούς, συμπλήρωσαν 25ετία στην υπηρεσία των Νοσοκομείων και του Συνδέσμου. Ο αυτός σύνδεσμος, στα πλαίσια πάντοτε των εκδηλώσεων του εορτασμού των 50 χρόνων, παρέθεσε την Κυριακή 1η Νοεμβρίου, ημέρα που πανηγυρίζει ο νοσοκομειακός ναός των Αγ. Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού, μετά τη λειτουργία κατά την οποία εχοροστάτησε η Α. Θ. Π. ο Οικουμενικός Πατριάρχης, πλούσιο γεύμα εις άπαντας τους γηροκομωμένους και τους παρόντας, στην αίθουσα του Γηροκομείου.

- Οι σύνδεσμοι, Αποφίτων Μεγάλης του Γένους Σχολής και Ιωακείμίου Παρθενοναγίου κάλεσαν τα μέλη τους για γενική συνέλευση εντός Νοεμβρίου, για ανάδειξη νέου διοικητικού συμβουλίου το οποίο συγκροτήθηκε τελικά σε σώμα ως εξής: Πρόεδρος ο δρ. Σταύρος Ύψωλάντης, αντιπρ. ο κ. Χριστόδουλος Χριστοδουλίδης, ταμίας ο κ. Δημόθεος Ουζούνγιογλου, γεν. γραμματέας ο κ. Λάζαρος Πετσαλίδης και ειδ. γραμματέας η κ. Αικατερίνη Κορδομενίδου για τους Μεγαλοσχολίτες. Για δε τις Ιωακείμειδες, πρόεδρος η Ιουλίτσα Σαρή, αντιπρ. η Αγνή Νικολαΐδου, ταμίας η Σοφία Γκαζαριάν, γεν. γραμματέας η Μάρω Νικολαΐδου και ειδ. γραμματέας η Σοφία Κορδομενίδου.

- Ο Αθλητικός Σύλλογος Ταταύλα με την ευκαιρία των 100 χρόνων προσφοράς του στον αθλητισμό, κάλεσε τα μέλη και τους φίλους του σε δείπνο μετά χορού σε κοσμικό κέντρο της Πόλης. (Άλλες εκδηλώσεις επί ευκαιρίας των 100 χρόνων δες προηγούμενο τεύχος της «Ε»)

- Την 1η Νοεμβρίου, στην αίθουσα του Μορφωτικού και Καλλιτεχνικού συνδέσμου Φερικίου, δόθηκε διάλεξη με θέμα "Η Εκκλησιαστική ιστορία της Ι. Μητροπόλεως Πατρών" από τον Πανοσιολ. Διάκονο του Πατριαρχείου κ. Μάξιμο Βγενόπουλο.

- Στις 2 Νοεμβρίου, στην έδρα του Μορφωτικού Συνδέσμου Μοδίου, προβλήθηκαν από την κ. Καίτη Πρόκου διαφάνειες από την Καπαδοκία και την Καρβάλη.

- Η Φιλόπρωχας Αδελφότητα Κυρίων Φερικίου κάλεσε τα μέλη του σε γενική συνέλευση που θα πραγματοποιηθεί εντός Νοεμβρίου, για εκλογή νέου Δ. Σ.

- Στις 15 Νοεμβρίου, ο Αρχων Διδασκαλίας της Μ. Χ. Ε. κ. Δημήτριος Φραγκόπουλος, μίλησε στην αίθουσα του συνδέσμου του Φερικίου με θέμα "Οδοπορικό στα δαιδαλώδη μονοπάτια του χρόνου, σε καιρούς χαλεπούς". Στη συγκυρία της ομιλίας η «Ε» θα αναφερθεί εκτενώς προσεχώς.

Διάφορα

- Το τουριστικό πρακτορείο Comet, με την επιμέλεια της κ. Κατερίνας Πρόκου, διοργάνωσε διήμερη εκδρομή (19-20 Οκτ.) στην ιστορική Βιθυνία, με ξεναγήσεις της Εθνικής Εορτής, ετέλεσε τη Δευτέρα 28 Οκτωβρίου Θεία Λειτουργία και ακολούθησε Δοξολογία στο Παρεκκλήσιο του Γεν. Προξενείου. Ακολούθησε τελετή και δεξίωση στο προξενικό κατάστημα. Παραερέθηκαν πολλοί ομογενείς και πλήθος παρειαπονημένων Ελλήνων.

- Το Ζωγράφειο Γυμνάσιο - Λύκειο, κάλεσε στις 30 Οκτωβρίου γονείς και κηδεμόνες των μαθητών σε τακτική γενική συνέλευση προς ανάδειξη νέου διοικητικού συμβουλίου.

- Στις 9 Νοεμβρίου, με αφορμή τη συμπλήρωση 150 ετών από τη γέννηση του Αγίου Νεκταρίου ο οποίος κατάγεται από τη Σιλιβρία, πραγματοποιήθηκε προσκύνημα στη γενέτειρά του με ξεναγήση της κ. Κατερίνας Πρόκου.

Κηδείες

Κατά το διάστημα από 16 Οκτωβρίου έως 15 Νοεμβρίου απεβίωσαν και κηδεύτηκαν οι παρακάτω:

- Λεάνδρος Βαρναλίδης, Δευτέρα 21 Οκτωβρίου στο νεκροταφείο Σισλή,

- Αθανάσιος Μοδυντίνος, Τετάρτη 23 Οκτωβρίου στο νεκροταφείο Θεραπεύων,

- Αθανάσιος Μπεργκέ, Τρίτη 29 Οκτωβρίου στο νεκροταφείο Σισλή,

- Κρίτων Τζούρης, Πέμπτη 24 Οκτωβρίου στο νεκροταφείο Χαλκηδόνας,

- Ευάγγελος Δασκαλόπουλος, Τρίτη 29 Οκτωβρίου στο νεκροταφείο Αγίου Στεφάνου,

- Σταμάτιος Χριστοφορίδης, Κυριακή 3 Νοεμβρίου στο νεκροταφείο Σισλή,

- Σταύρος Λιναρδής, Παρασκευή 8 Νοεμβρίου στο νεκροταφείο Ταταούλων,

- Κλειώ Βάφη, Παρασκευή, νεκροταφείο Σισλή.

Δρ. Δημήτριος Μιχαηλίδης

Ειδικός Παθολόγος - Καρδιολόγος Ε.Ψ.Φ.Μ.Γ. (Θ.Σ.Α.)

Δέχεται καθημερινώς από 17-20 πλιν Σαββάτου και επί συνεντεύξει.

Διευθ. Ποσειδώνος & Νηρηίδων 1 Παλ. Φάληρο Τηλ. 98.32.302 Ιατρ. 98.17.801 Οικ.

Δρ. Λυδία Ιωαννίδου-Μουζάκα

Χειρουργός Γυναικολόγος - Ειδικός Μαστολόγος

Αμ. - Επίκουρος Καθηγήτρια Πανεπιστημίου Αθηνών Πρόεδρος της Διεθνούς Εταιρείας Μαστολογίας

Δέχεται Δευτέρα, Τετάρτη, Πέμπτη 5-6 μ.μ. με ραντεβού

Ιατρ.: Λ. Κηφισίας 6, Αμπελόκηποι Τηλ: 77.71.246 69.29.420 & 69.16.618 Μαieυτ. Λητώ, 80.48.584 οικ.

Δρ. Στέλιος Αντωνιάδης

Παιδίατρος - Καρδιολόγος παιδών

Καθηγητής Παιδιατρικής Τ.Ε.Ι.

Συμβούλος Πανεπιστ. Κλινικής Νοσ. Παιδών "Α.Σοφία" τ. Επιμελήτης Νοσ. Great Ormond Str London, Παν. Harvard & Columbia U.S.A.

Διευθ.: Ηρακλείτου 4, Κολωνάκι Τηλ. 36.02.745 Ιατρ. 98.33.413 Οικ.

Δρ. Πέτρος Γκιναΐδης

(Γαϊτανίδης)

Ωτορινολαρυγγολόγος

τ. Επιμελήτης Τζανείου Νοσ. & Νοσ. Παιδών Α. Σοφίας

Δέχεται καθημερινώς 6.30-8.30

Διευθ. Ιατρ. Αγγελιάδου 11, Ανω Ηλιούπολις Τηλ. 97.06.378

Δρ. Οθων Παπαδόπουλος

Πλαστικός Χειρουργός

Επίτ. Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών Αισθητική και επανορθωτική χειρουργική

Δέχεται Δευτέρα, Τετάρτη & Πέμπτη 5-8 μ.μ. κατο-

πιν ραντεβού

Διευθ. Ιατρ.: Λυκείου 2 Αθήνα 106.74 (Ανάκτορα) Τηλ. 72.11.159 & 72.29.221

Δρ. Κοσμάς Α. Κοτζαμάνογλου

Επ. Καθηγητής

Χειρουργός Οφθαλμιάτρος

Δέχεται στο ιατρείο του, καθημερινά τα απογεύματα πλιν Σαββάτου, και με ραντεβού

Διευθ. Ιατρ.: Υψηλάντου 29, Κολωνάκι Τηλ.: 72.14.589 Ιατρ. 98.32.062 Οικ.

Δρ. Σοφοκλής Ζησιιάδης

Χειρουργός Οδοντίατρος

Πτεχνολόγος Παν. Κων/πόλεως & Αθηνών μετεκπαιδευθείς και εργαθείς εις Γερμανία

Δέχεται καθ' εκάστην 5-8 μ.μ. και τα πρωινά με ραντεβού

Διευθ. Ιατρ.: Αγ. Αλεξάνδρου 3, Παλ. Φάληρο Τηλ. 98.38.877 - 98.38.541 Ιατρ. 98.36.807 οικ.

Δρ. Δόμνα Τσούμπου

Χειρουργός Οδοντίατρος

Δέχεται καθημερινώς με ραντεβού

Διευθ.: Αχιλλέως 42, Π. Φάληρο Τηλ. 98.81.178 - 98.25.307

Δρ. Αριστοτέλης Κυριαζής

Χειρουργός Οδοντίατρος

Δέχεται καθημερινώς με ραντεβού

Διευθ.: Ποσειδώνος 19 - 20 & Αμφιθέας

Στη χώρα μας δίνουμε πάντα ιδιαίτερη σημασία στη γεύση των φαγητών μας. Αυτό όμως δεν αρκεί για να έχουμε καλή όρεξη. Χρειάζεται να τρώμε και υγιεινά. Κι αυτό σήμερα το γνωρίζουν σχεδόν όλοι οι Έλληνες. Γι' αυτό 8 στα 10 ελληνικά σπιτικά, επιλέγουν και απολαμβάνουν την ποιότητα ΕΛΛΑΪΣ στη διατροφή τους. Απολαμβάνουν τα υγιεινά και πλούσια σε γεύση προϊόντα μας. Επιλέγουν ΕΛΛΑΪΣ γιατί 75 χρόνια σφραγίζει την ποιότητα χρησιμοποιώ-

ντας τις πιο σύγχρονες τεχνικές και μεθόδους παραγωγής. Δίκατα επομένως, δεν λείπουμε από κανένα σπιτί. Καλή Όρεξη Ελλάδα λοιπόν με προϊόντα ΕΛΛΑΪΣ: NEO BITAM, NEO BITAM SOFT, BITAM LIGHT, SUPER FRESCO, SUPER FRESCO SOFT, BRIO SOFT, ΦΛΩΡΑ SOFT, BECEL, ΝΕΑ ΦΥΤΙΝΗ, ΤΟΠΑΝ, ΕΛΦΙΝΟ, ΦΛΩΡΑ,

ΦΛΩΡΑ SPECIAL, ΛΑΤΙΣ, ΕΛΑΝΘΗ, ΧΡΥΣΗ ΕΠΙΛΟΓΗ ΕΛΑΝΘΗ, ΦΛΩΡΑ, SOL, FRIOL, και τα επαγγελματικά προϊόντα APTIZAN.

της Αλκμήνης Διαμαντοπούλου

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ

Η ιστορία εξελίσσεται στη Σαϊγκόν. Δεκαετία του 1950 και μεγαλοαστικό περιβάλλον. Το δεκάχρονο υπηρετριακή ανάλαφρα κι αμύλητα γλιστράει μέσα στις αθόρυβες αθούσες του αρχοντικού, τριβεί, γυαλίζει, βοηθάει στην κουζίνα, φέρνει το δίσκο με το φαγητό στους αφέντες. Τα κάνει όλα αυτά με την υπερηφάνεια του ανθρώπου που εξυπηρετεί έναν υψηλό σκοπό, ώστε να μην αφήνει στο θεατή καμία αμφιβολία για την πληρότητα που δίνει στη ζωή της το κάθε τι απ' αυτήν τη δραστηριότητά της.

“Το όραμα της πρόσνης παπάγιας” λέγεται η ταϊνία που συλλάβει συχνά το φακό σε κάτι μικροπράγματα, σε κάτι ασήμαντες λεπτομέρειες. Όπως για παράδειγμα στο περιεχόμενο ενός εξωτικού φρούτου όμοιο με μεγάλη κολοκύθα που σαν την ανοίγεις γυαλίζουν μέσα της δεκάδες μικρά στρογγυλά φασολάκια. Κι ύστερα ο φακός πέφτει στην έκπληκτη φυσιογνωμία του παιδιού μπροστά στην αποκάλυψη της ταπεινής ομορφιάς. Αυτή η συνάντηση με τη φύση είναι και για μας τους θεατές ένα ευχάριστο ξάφνιασμα. Άλλοτε πάλι ο φακός “πάνει” την απορία μαζί και τη χαρά στο πρόσωπο του κοριτσιού καθώς παρατηρεί τα μερμήγκια που ηγαυοέχονται βιαστικά ανάμεσα στα φρούτα, ή τη σταγόνα από το γάλα της συκιάς που κυλάει πάνω στο φύλλο.

Πίσω από όλα αυτά τα παιχνίδια του φακού, που ξανά και ξανά τραβάει την προσοχή μας σε κάτι τέτοια μικρά κι ασήμαντα απ' τη ζωή της φύσης, είναι κρυμμένη μια βουβή αγάπη για όλα εκείνα τα απειροελάχιστα, που μέσα από τη χαρούμενη ματιά του κοριτσιού παίρνουν τις διαστάσεις κρυφών θαυμάτων, οράτων κι ανύπαρκτων για τα βλέμματα του ενήλικα στην καθημερινή ζωή: αυτά που αντικρίζει, που την κάνουν ν' αγαλιά, είναι κομμάτια ατόφιας ζωής που σπαρταράει εμπρός στα έκθαμβα μάτια της.

Κάτω από την αθόρυβη κι ατσαλάκωτη επιφάνεια του αρχοντικού, όπου προέχει το τελετουργικό και η άκαμπτη επισημότητα, συμβαίνουν εντωμεταξύ και πράγματα συνταρακτικά που γλιστρούν αθόρυβα μαζί με το κύλημα του χρόνου. Όπως το φευγικό του πατέρα με μιαν άλλη γυναίκα. Κι αργότερα η οικονομική δυσπραγία της άλλοτε ανθούσας επιχείρησής. Όπου έρχεται τελικά κι ο τραυματικός αποχωρισμός από τη μεγάλη κυρία του σπιτιού - που τόσο πολύ αγαπούσε τη Μουί. Γιατί τώρα δεν αντέχει πια η οικογένεια τα έξοδα για τη συντήρηση της κοπελλίτσας: έχει κιόλας βρεθεί δουλειά γι' αυτήν και θα φύγει να πάει να υπηρετήσει άλλο αφεντικό, ένα νεαρό μουσικιστή που ζει μονάχος του στην πόλη.

Ο θεατής παρακολουθεί όσα διαδραματίζονται μες από μια έμμεση επαφή με τον κόσμο αυτό που λέγεται το σπίτι. Γιατί ο φακός ποτέ δε μας δείχνει τα γεγονότα από κοντά. Μας βάζει να κοιτάμε ανάμεσα από κάτι χωρίσματα μ' εξωτικά φυτά, μες από μια θαμπή τζαμαρία, πίσω από κάποιο κιγκλιδώμα, κι έτσι μας αφήνει σε μια διακριτική απόσταση απ' όσα συμβαίνουν, τόσο που να χωράει, θα' λέγα κι ένα μικρό κομμάτι όνειρο: είναι ένας λόγος υπαινικτικός, σχεδόν μεθυστικός, που αιωρείται πριν γίνει πραγματικότητα - για την οποία πάντοτε αμφιβάλλεις.

Άλλοτε δεν είναι λίγες οι φορές όπου τα αντικείμενα μιλάνε απ' τη για τους ανθρώπους. Το δαχτυλίδι της αρραβωνιαστικιάς του καινούργιου αφέντη, παρατημένο επάνω στο τραπέζι. Εκείνος, πολύ αργότερα, όταν εκείνη θα' χει πια φύγει, το ρίχνει αφηρημένα στην τσέπη του σακακιού του. Έχει προηγηθεί το βίαιο ξέσπασμα της νηυστής, ένα μεσημέρι, την ώρα που ο δίσκος έλειπε από το σπίτι: το χατούκι που άστραψε αυτή η κυρία στο μάγουλο της μικρής, τα σπασμένα βάζα, το εμβολισμένο τζάμι της πόρτας. Όλα αυτά είναι τόσο ξαφνικά, ωστόσο φωτίζουν μιαν άλλη σκηνή, ένα βράδι. Χθές; Προχθές; Πότε ακριβώς; Ήταν μια πόρτα που έκλεισε πίσω από τον αφέντη, ήταν νύχτα, ήταν η πόρτα του δωματίου της υπηρετριάς. Για να το πιο κάπως αλλιώς: επειδή όλα όσα συμβαίνουν μας παρουσιάζονται υπαινικτικά και με τρόπο έμμεσο, το ξέσπασμα της νηυστής πάνω στην υπηρετρία μας διαφωτίζει εκ των υστέρων για τη σημασία εκείνης της πόρτας που έκλεισε ο αφέντης μπαίνοντας στο δωμάτιο της μικρής. Χωρίς ωστόσο να μας γίνει γνωστό αυτό που ενδιάμεσα έχει συμβεί, δηλαδή πώς έπαυε η αρραβωνιαστικότητα για τις σχέσεις του αφέντη με τη Μουί.

Μες από μια τέτοια αλληλουχία εξελίσσεται η δράση. Θα την παρουσιάza μ' ένα νερό που τρέχει μέσα σ' ένα χαντάκι σκεπασμένο από την βλάστηση, έτσι που να μη φαίνεται η ροή παρά μονάχα να την συμπεραίνουμε όταν γυαλίζει κάπου κάπου το νερό ανάμεσα απ' τα φύλλα των κλαριών.

Και φθάνω στην τελευταία σκηνή όπου βλέπουμε μια νέα καταλομένη στην καλαμμένα σεζόνγκ, μ' ένα μοντέρνο χτενίσμα, φορώντας μια πολύ κομψή τουαλέτα, να χαμογελάει στον αφέντη. Το έργο τελειώνει και δεν ξέρουμε τι ακριβώς έχει συμβεί. Εικάζουμε ότι η κοπέλα δεν είναι η υπηρετριά που αμφισβητούσε από τη σχέση της μαζί του. Είναι η καινούργια αρραβωνιαστικιά στην οποία η άλλη θα προσφέρει τις υπηρεσίες της, υπάκουη και δίχως ήχους εξέγερσης, γιατί όλα πάλι παίρνουν τη αρχική, τις σωτές αναλογίες τους. Έχουμε την τάση των πραγμάτων που παραμένει αδιάτακτη: όλα ήσυχια και ατσαλάκωτα όπως πριν, οι αφέντισες με τ' αφεντικά και όπως πάντα πρόθυμες οι υπηρετριάς.

Ετσι απλά κι ανάλαφρα διαμεμβνται όλα τα τρομερά, σε διάφανη ατμόσφαιρα και μέσα σ' ένα όργιο από χρώματα. Και το νερό κυλάει μέσα στο χαντάκι, κυλάει αδιάκοπα, και που και που σφραττοκοπάει στον ήλιο, ακολουθώντας το δικό του ρόλο της σιωπής...

ΕΝΑΣ ΜΙΚΡΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΣΤΟΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟ ΑΙΩΝΑ

Μια αξιόπαινη πρωτοβουλία της “Καθ’ ημάς Ανατολής” ήταν η ημερίδα που διοργάνωσε το πρώινό της δής Οκτωβρίου 1996, στο Πνευματικό Κέντρο Κωνσταντινουπόλεως, με μια σειρά από πέντε σύντομες διαλέξεις με το γενικό τίτλο “Η παρουσία των εθνικών μειονοτήτων στην Κωνσταντινούπολη τον 19ο αιώνα”, θέματα ιδιαίτερου ενδιαφέροντος και κυρίως για τα απομεινάρια εκείνων των μειονοτήτων που ζουν στον ελλαδικό χώρο. Και το λέω αυτό γιατί ήταν μια ευκαιρία, μεταξύ άλλων, να δούμε με ενάργεια την προέκταση στο χτες αυτού που αποκαλούμε ελληνισμό, τοπικά και χρονικά - αλλά και πληθυσμιακά: για ενάμιση εκατομμύριο έγινε λόγος, αν δεν απαυώμαι. Είναι μια θεματολογία ευρέως φάσματος, στην οποία δε θα μπορούσα να επεκταθώ, ακόμη κι αν το ήθελα.

Αναφορά σε άλλες μειονότητες έγινε με την “Βουλγαρική παροικία στην Κωνσταντινούπολη κατά τον 19ο αιώνα” του Γεωργίου Κιουτσούκου και την “Αρμένια γυναικία τον 19ο αιώνα” του Αγκόπ Τζελαλιάν.

Σ' ό,τι με αφορά προσωπικά, θα αναφερθώ πολύ σύντομα σε δύο από τα θέματα που θίχθηκαν και που αφορούσαν τον ελληνισμό της Ανατολής. Το πρώτο είναι η διεξοδική ομιλία της κ. Ντίνας Κισκίρα με τίτλο «Ηρθαν να “εναγγελίσουν” την πολυεθνική Κωνσταντινούπολη Αμερικανοί ιεραπόστολοι τον 19ο αιώνα» που φώτισε με τον δικό της τρόπο αυτό που υπήρξε πριν από μας σε κείνα τα χρόνια αλλά και που μας βοηθά να εγκύψουμε σε κάποιους πολιτισμικούς παράγοντες από το εξωτερικό, τους οποίους αυτήν τη στιγμή δεν αξιολογώ, αλλά αναφέρω σαν συμβολή στη διαμόρφωση του κλίματος μέσα στο οποίο είδαμε τον εαυτό μας να ωριμάζει τον εικοστό αιώνα. Άμεση σχέση μ' αυτούς τους εξωελληνικούς πολιτισμικούς παράγοντες έχει και η “Μειονότητα καθολική τον 19ο αιώνα” του ομιλητή Μάρκου Ρουσσού - Μηλιδώνη. Είναι γνωστός σε όλους μας ο ρόλος αυτής της - αν και όχι εθνικής - μειονότητας αλλά και της γαλλικής κοινότητας που έμμεσα ή άμεσα άφησε τα ίχνη της στο ελληνικό στοιχείο της Πόλης μέσω της φοίτησης δικών μας ανθρώπων σε γαλλικές σχολές της Κωνσταντινούπολης.

Η δεύτερη ομιλία στην οποία θα αναφερθώ είναι της αναπλ. Καθηγήτριας του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, κ. Βίλλας Χατσάογλου: “Στοιχεία για τις ελληνικές κοινότητες της Μ. Ασίας από ανέκδοτες εκδόσεις του αρχείου του Ερρίκου Μοργκεντάου”. Το θέμα μιλεί από μόνο του. Ελπίζω ότι θα' χουμε την ευκαιρία να δούμε προσεχώς και τυπωμένες όλες αυτές τις ομιλίες που πολλά έχουν να πουν για το άμεσο παρελθόν μας.

Εγώ ωστόσο εδώ θα βγω λιγάκι από το θέμα και θα απομονώσω μια φράση της κ. Χατσάογλου, που όταν την ακούω με απέκωψε από τη σημερινή πραγματικότητα για να με παρασύρει σε μνήμες από άλλες εποχές, που υπήρξαν κι είναι σαν να μην υπήρξαν: “Ο Μοργκεντάου ήταν γνωστός για τη συμπάθειά του σε καταπιεζόμενες μειονότητες”. Για φαντάσου... Μια φράση - ενθύμιο από τα χρόνια εκείνα, όπου ένας προσβητής - δεν έχει σημασία που ήταν αμερικανός, θα μπορούσε να' τανε και άγγλος, γάλλος που λένε - είχε την πολυτέλεια καθώς και το δικαίωμα να τρέφει συμπάθειες, και μάλιστα για τους αδύνατους, και ν' αφήνει αυτά του τα αίσθημα να γίνονται γνωστά και δημόσια!

Η ξαφνική αχτίδα μιας τέτοιας οπτικής από τα περασμένα έσβησε το ίδιο βασικά από τις παρούσες, όταν κάποια κυρία από το ακροατήριο μας έκανε γνωστό, πως σύμφωνα με απόψεις που εκφράστηκαν πρόσφατα σε κάποιο συνέδριο στις ΗΠΑ, στο οποίο η ίδια συμμετείχε, ο Μοργκεντάου θεωρείται γιατί τώρα πια λίγο πολύ ένας ανιστορικός, γιατί κλπ. κλπ. Λοιπόν; Αναγκαστική προσγγείση στο σήμερα κάτω από το βάρος της συγγής σκοπιμότητας, με την οποία μάθαμε να συνυπάρχουμε καρτερικά κατά τα τελευταία χρόνια, υπό τα παγερά βλέμματα του απαστράπτοντος εικοστού αιώνα.

A. Δ.

Κάτι Λίγα για την Πόλη

Συννοτισμός, σειρές από κατάφορα λεωφορεία, οι δρόμοι πλήρη στ' αυτοκίνητα που κάθε χρόνο περσιούνται κι όμως επιμένουν να κυκλοφορούν, η πληθώρα από πάναγγκ αλλά και τα παγκόμια σε κεντρικές λεωφόρους, όχι σ' όλες κι όχι σε δρομιακές.

Η λεωφόρος Λονδίνου που οδηγεί από και προς το αεροδρόμιο αναμενόμενη και πεντακάθαρη, να πεντακάθαρη. Φρεσκογυαλισμένη πεζοδρόμια στις περισσότερες περιοχές, υπεριοψωμένα για να μην μπορεί να τα χαλάσει το αυτοκίνητο και με καθαροκά περάσματα για τους ανήλικους, και τώρα τελευταία μια έντονη τάση για πεζοδρόμους. Σε βάρος βέβαια της κυκλοφορίας, αλλά τι πειράζει. Και μες από μια καλλωπιστική πολιτισμική οπτική οι πισίνες. Άλλες θεοξέρες και λημονογμένες, κι άλλες πάλι, όπως στο Αλτίγιο του Καντίραϊ, πολύ μικρές, με πίδακες και με τρεχάμενα νερά, και δυο και τρεις σε μικρή απόσταση, με ημιανάλα κόκκινα, κίτρινα, μπλε παγκάκια εκεί γύρω, χωρίς σάη, ώστε να μην μπορεί κανείς ν' αουσιμπήσει την πλάτη του και να ξεκουραστεί, ούτε να ξεπλώσει να πάρει κανένα ντυνάκι ή και να ξημερωθεί κατ' απ' τ' άσπρα...

Καινούργιο είναι το κλείσιμο των περισσότερων μαγαζιών τα μεσημέρια της Παρασκευής για το Τζουμά νιαζί των δώδεκα. Αποδεκτό και δικαιολογημένο. Το κλείσιμο όμως δεν κρατεί πολύ, γιατί τζαμί υπάρχουν άφθονα και σε κάθε περιοχή έτσι που να μην δυσκολεύονται να εξυπηρετηθούν οι πιστοί αλλά ούτε και να χάνονται πολύτιμες ώρες εργασίας: η πελατεια φεύγει και ξαναρχεται σε λίγο, το θρησκευτικό καθήκον έχει επιτελεστεί, νάτους πάλι στον πάρκο τους οι τεγκιαχταήρες. Και η ζωή συνεχίζεται.

Τόπος συναθροίσεως είναι όμως και τα μικρά μαγαζιά με το μεγάλο τζίρο, που φέρουν την επιγραφή Bors. Εν είδη μπαζαλικού, με την έννοια της προσφοράς αγαθών πρώτης ανάγκης. Εκτός από τις... ουρές που σχηματίζονται συχνά για συνάλλαξη, κόσμος συνέχεια μπανοβγαίνει για να πληροφορηθεί τις τιμές συναλλάγματος από τους ηλεκτρονικούς πίνακες που είναι στημένοι στην είσοδο. Πάντως αν οι τιμές δεν αλλάζουν απαράτητα απ' το πρωί ως τ' απόγευμα, έχουν οποιοδήποτε αίσθημα μέχρι την επομένη. Σπανίως παρατηρείται υποχώρηση. Και διοικητικά βέβαια κανείς για το είδος των ανθρώπων που με τόση θερμή παρακολούθηση τα σκαμπανεβάσματα των ξένων νομισμάτων. Εμείς αυτό το λέγαμε “κάθε καρδιάς καρδιά”. Που σημαίνει πως όποιος κατορθώνει να βάλει στη μέτανα, για μερικές μέρες, έστω και μόνο δυο εκατομμυριάκια, σπείνει να τα επενδύσει σε ξένο νόμισμα. Το οποίο θα ξαναμετατραπεί πολύ γρήγορα σε λίρες που θα είναι πιο πολλές από εκείνες που είχε επενδύσει. Αδύνητα είναι οποιοδήποτε κερδοζήτης, ίσως μάλιστα και να προφτάσει πριν ακόμα εξαγγελθεί η επόμενη αύξηση κάποιων υπηρεσιών ή και προϊόντων.

Υπάρχουν όμως και περιοχές όπου τα μπουρσατζήδικα υποχώρησαν προς όφελος ενός νεοεμφανιζόμενου κλάδου, απ' αυτούς που δίνουν σήμα “παρών” στα φτωχάκια των νέων καϊνών. Στην αρχή είχαν κλείσει ένα δυο μπουρσατζήδικα, κατόπιν στον περιγυρο, προέβησαν δυο τρία και τέσσερα, πάλι πάλι και αντιμαρτιά, τα σπλοπώλεια. Γυαλιστές καραμπίτες, πιστόλια και βελόδες - κι ως μου ανησυχούσε που δεν ξέρω την σωστή ορολογία - σε διάφορα μεγέθη και διαμετρήματα, γίνονται τώρα αντικείμενα του ενδιαφέροντος περαστικών πάσης κλάσεως και ηλικίας που μπαίνουν, γράφουν ακούη δε και γαϊδάρουν αυτά τα ως τώρα απηγορευμένα εμπορικά παιχνιδάκια. Όσο για την πρακτική εξάσκηση επί του αντικειμένου μπορείς να δεις εδώ κι εκεί σε κάποιους παλαιούς, αλλά και σε διαγίες περιοχές όπως μισι ελταν, ένα σχολικό τεκτονόμο ανάμεσα σε δυο δωμάτια με μια σειρά από μπαλάνια, τα οποία είναι τοις εντέλει τοις εντέλει των εικόνων χαλιδιών οι τρεις βολές θα μπορούσαν να σπαστούν τρυτώντας τα με αθόρα όπλα, καραμπίτες αλλά και περιστροφικά που διαβεί για σας ο ανοιχτομάτης πρωταρχικός επιχειρηματίας της νέας τάξης πραγμάτων. Τραβώντας την προαχτή αλλά και βοηθώντας στην εξοικείωση νέων παιδιών, νοικοκυράδων, νεαρών ζευγαριών με κάτι τέτοια παιχνιδάκια, σε όποιον δοκιμάζουν έτσι στα πατάκια το ταλέντο τους στη σκοποβολή.

Τη νύχτα της μαύνης Πέμπτης του Τζαζή, κατά τις επτά το βράδι, ένα δει τις ουρές που περμιέταν ντομάτες και λεωφορεία. Κάτι παρόμοιο όπως και μες εδώ όταν απεργούν τα ταξί ή οι άλλες μηχανώνιες, αλλά σε πολύ μεγαλύτερη κλίμακα. Ήταν το βράδι της πενταμηνής στην ομήλη μέρας όπου κανένα αυτοκίνητο δεν πέταξε και κανένα ταξί δεν τράβηξε να περάσει από τη μια άκρη στην άλλη. Εκτός από μερικά που είχανε το βάρος να τραβήξουν κατ' το Σκούταρ. Η αναστάσιση αυτή είχε τις επιπτώσεις της σε όλες γενικά τις μηχανώνιες της Πόλης. Σιωπηλοί κι αθόρυβοι οι άνθρωποι περμιέταν μ' εγκατάσταση. Μια από τις ουρές μετρούσε τις ώρες σ' ένα στενό δρόμο στο Κιουλτάρ Σαράγυ. Οι άνθρωποι στεκόταν τέσσερις τέσσερις σε μια σειρά ουρά δαχτύ που απήγαγε ως μέσα στο στενό, έστριβε τη γωνία, προχωρούσε και κατόπιν ξαναστριβε μπροστά πίσω αλλοπολοώντας την αντίθετη κατεύθυνση. Να πω χίλιοι, να πω χίλιοι πεντακόσιοι. Ίσως να ναι λίγο. Τα ντομάτες έλαμπαν δια της απουσίας τους, τα ταξί περί άλλα επιβλήσαν κι ο κοσμήτης περιέμενε. Όταν ξαναπέρασα ύστερα από τρεις περίπου ώρες, η ουρά, αν και κάπως ασυνήθιστη, υπήρχε πάντα.

Φθινόπωρο υστρινόμο με ξερά χανοξάνθα φύλλα. Στη πορεία ενός πεζοδρομίου τ' αλμπάνια ξεπλόητα αλόνων που και που από συνήθεια το χέρι στους περαστικούς χωρίς να πολυνοιάζονται για το αν και τι θα τους δώσουν. Γ' αλμπάνια έπαιζαν. Όχι πως ήταν χαρούμενα που δεν είχαν παπανάκια να φορέσουν. Αλλά είχαν την αγεμλιά αυτού που ξέγραψε πια την υποδέρση από το ενδομυολογικό του και κι παύχασε. Έτσι που η έλλειψη των παπανάτων να είναι το τελευταίο πράγμα που θα τα απασχολούσε. Ήταν βέβαια και ο καφός ανυψιζτικός. Κι όλο χαμόγελα η φύση...

Αλκ. Διαμ.

INTERKEM - ΕΛΛΑΣ

A.B.E.E.

Εύχεται στους φίλους, πελάτες και συνεργάτες μας

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 1997

ΔΙΕΥΘ. ΣΥΓΓΡΟΥ 232 - ΚΑΛΛΙΘΕΑ 176.72 ΤΗΛ. 95.99.813

ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ ΚΕΝΤΡΟ

εύχεται
στα μέλη, τους δωρητές και τους φίλους του
ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
ΚΑΙ
ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 1997

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΓΑΛΑΤΙΑΝΩΝ

Ο ετήσιος φημισμένος και πατροπαράδοτος

Χορός του Γαλατά

θα γίνει φέτος στις 31 Ιανουαρίου 1997, βράδυ Παρασκευής, στο πολυτελές κέντρο ΙΜΕΡΟΣ (Χελιδονούς 2 Ν. Κηφισιά) με τους Αδελφούς Τζαθάρρα, Σόφη Ζαννίνου τον Γιάννη Βογιατζή και με πλούσιο πρόγραμμα και χορό. Η εξαιρετική, παραδοσιακή κουζίνα θα σας εντυπωσιάσει.

Για πληροφορίες και προσκλήσεις 98.29.643 κα. Κουγιανού, 25.31.770 κα. Ντάκιους

* * *

Το κόψιμο της πίττας μας θα γίνει στις 11.30 πρωινή της Κυριακής 12 Ιανουαρίου 1997, στην αίθουσα του "Πνευματικού Κέντρου", με τον παραδοσιακό τρόπο και θα δώσει την ευκαιρία στα μέλη και τους φίλους μας, να δρεθούν άλλη μια φορά κοντά, μαζί με τις οικογένειές τους.

* * *

Ο Σύνδεσμός μας

Εύχεται στα μέλη και τους φίλους του
ΧΑΡΟΥΜΕΝΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ

και

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ
ΤΟ 1997

Οι γέροντες του Γηροκομείου μας, η Διεύθυνση και το Προσωπικό του Γηροκομείου και των Γραφείων, το Εδεθοντικό Σύμα και το Διοικητικό Συμβούλιο

της ΕΣΤΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

έχονται ολόψυχα σε όλους

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
και ευτυχισμένον το 1997

Στα αγαπημένα μας παιδιά,
στους φίλους και συνεργάτες μας
ευχόμαστε
ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
και **ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ ΤΟ 1997**

FUTUREKIDS

COMPUTER LEARNING CENTERS

Πρωτέως 46 & Ναϊάδων Παλαιό Φάληρο Τηλ. 98.51.172-4

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

« Παλιά Αθήνα »
(Σ Α Ρ Α Ϊ)

Υπό τη διεύθυνση του συμπολίτη μας διπλωματούχου σεφ μάγειρα - ζαχαροπλάστη Γιώργου Παπαδόπουλου.

Πολιτισμένο περιβάλλον.

Όσοι αναζητούν τη γνήσια γεύση, μπορούν μεταξύ άλλων να βρουν πολιτικά πιστά με χιουνγκάο μπρεζεντή, μαντί, καντίν μπουντού κεφτεδάκια, ντονέρι με γνήσιο μοσχάρι και αρνίσιο κρέας, ντολμαδάκια με σάλτσα από γιαούρτι κ.α. Δώρο όλες οι σπεσιαλιτέ μας σε γλυκά.

Τιμές λογικές και προσίτες.

Η αίθουσα διατίθεται για διάφορες εκδηλώσεις.
Διευθ. : Παπάγου 20, ΒΟΥΛΑ Πλησίον Πλατείας ΕΒΡΟΥ Τηλ. 89.92.152 - 89.92.162

Α.Ο. ΤΑΤΑΥΛΑ
Κόψιμο Πίττας

Το κόψιμο της πίττας του 1997 θα γίνει στην έδρα μας
την Κυριακή 19 Ιανουαρίου 1996, ώρα 11.30 π.μ.

Αποκριάτικος Χορός

Ο ετήσιος Αποκριάτικος Χορός μας θα γίνει στο κοσμικό κέντρο
ΝΕΡΑΪΔΑ

το βράδυ του Σαββάτου 8 Φεβρουαρίου 1997 με τη συμμετοχή του πλούσιου προγράμματος του κέντρου με επί κεφαλής τις 5 καταπληκτικές γνωστές καλλιτέχνιδες: Αντζελα Δημητρίου, Λίτσα Διαδωντή, Βίκυ Μοσχολιού, Σαμπρίνα και Σαρρή.

Πληροφορίες από την έδρα του συλλόγου (Ζεφύρου 1-3 Π. Φάληρο) και στα τηλέφωνα 93.02.473, 98.32.053 (κ. Λάγια) 55.75.806 (κ. Αράπογλου).

Ο Σύλλογός μας
εύχεται στους φίλους τα μέλη και
τους αθλητές του
ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
ΚΑΙ ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

Με το βλέμμα του πολίτη
και του... Πολίτη

Παρασκευή 1η Νοεμβρίου

- Ο Γενικός Επιτελάρχης των Τουρκικών ενόπλων δυνάμεων κ. Καραντάγ με δηλώσεις του, εξέφρασε την πεποίθησή του πως εντός τριών το πολύ μηνών θα μπορούσε να εξασφαλιστεί η ειρήνη των Κούρδων ανταρτών - τρομοκρατών τους απομάλυνε - αλλά επιδιώκοντας την υποχώρηση που έχουν να σερβαστούν τους κανόνες της Δημοκρατίας και του Δικαίου. "Βρισκόμαστε υπό την συνεχή παρακολούθηση της διεθνούς κοινής γνώμης, γι αυτό πρέπει να προσέχουμε" παρατηρήθηκε.

✓ Για τον φόβο των Ισλαμικών και μόνο δηλαδή. Για σκεφθείτε να είχαν και το ελεύθερο! Στα κοινά χωριά δεν θα 'μενε "πέτρα επί πέτρας και ρουθούνι ανθρώπου" που λένε.

Σάββατο 2 Νοεμβρίου

- Τουρκός στρατός της πόλης των Ιστανμπούλ που υπηρέτησε στην Νοτιοανατολική Τουρκία και είχε συμμετοχή με μάχες με Κούρδους αντάρτες αυτοκτόνησε δύο μήνες μετά την απόλυσή του. Οι ειδικοί ανακοίνωσαν ότι έπαυσε από το "Νοτιοανατολικό Σύνδρομο", όπως ονομάζεται στην Τουρκία, αυτό που οι Αμερικανοί αποκαλούν "Σύνδρομο του Βιετνάμ". Ο Αλή Ριχά Εξέρ -έτσι ονομάζεται ο αυτόχειρας- είχε πριν από τρεις μήνες τον θάνατο οκτώ συντρόφων του, κατά τη διάρκεια μάχης και είναι ένας από τους πολλούς που προσβλήθηκε από το σύνδρομο αυτό.

Κυριακή 3 Νοεμβρίου

- Η αγριότητα των πολεμικών του Βιετνάμ, είχε δημιουργήσει στους αμερικανούς στρατιώτες το γνωστό σύνδρομο. Κυριαρχούν λοιπόν οι ίδιες σκέψεις και αντήχησης συνθήκες και στις παραρτήσεις στην Νοτιοανατολική Τουρκία.

Κυριακή 3 Νοεμβρίου

- Συνέντευξη του Κ. Μπιστάτζ στην "Ελευθεροτυπία". Συνέντευξη και του Στέφανου Μάνου, Σωτήρη Κουφέλα κ.α. Και τα υπόλοιπα κυριακάτικα φύλλα γεμάτα από το ίδιο θέμα.

Υπομονή. Όταν νάναι

κατατίθεται ο προϋπολογισμός στη Βουλή και ο τύπος έντυπου και ηλεκτρονικού θ' αλλάξει σκοπό.

Διανομή. Όταν νάναι

κατατίθεται ο προϋπολογισμός στη Βουλή και ο τύπος έντυπου και ηλεκτρονικού θ' αλλάξει σκοπό.

Διανομή. Όταν νάναι

κατατίθεται ο προϋπολογισμός στη Βουλή και ο τύπος έντυπου και ηλεκτρονικού θ' αλλάξει σκοπό.

Διανομή. Όταν νάναι

κατατίθεται ο προϋπολογισμός στη Βουλή και ο τύπος έντυπου και ηλεκτρονικού θ' αλλάξει σκοπό.

Διανομή. Όταν νάναι

κατατίθεται ο προϋπολογισμός στη Βουλή και ο τύπος έντυπου και ηλεκτρονικού θ' αλλάξει σκοπό.

Διανομή. Όταν νάναι

κατατίθεται ο προϋπολογισμός στη Βουλή και ο τύπος έντυπου και ηλεκτρονικού θ' αλλάξει σκοπό.

Διανομή. Όταν νάναι

κατατίθεται ο προϋπολογισμός στη Βουλή και ο τύπος έντυπου και ηλεκτρονικού θ' αλλάξει σκοπό.

Τουρκίας. Τον Τούρκο

δημάρχο θεωρεί υπεύθυνο για παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Πέραν όμως αυτού "στη παρούσα φάση" τίθεται εναντίον τέτοιου είδους προτοβουλών.

✓ Λογικό η κυβέρνηση να αποφεύγει επαφές με την Αγκυρά δίχως μια κάποια προετοιμασία, όμως είναι υπερβολή να παρεμποδίζει τους Δήμους να παίρνουν τέτοιου είδους προτοβουλές, όταν ο ίδιος ο αναπληρωτής υπουργός κ. Παπανδρέου είχε ταχθεί υπέρ.

Παρασκευή 8 Νοεμβρίου

- Χρήση κανονία στο χρηματιστήριο. Εταιρία προχρονούσε σε εκατοντάδες συναλλαγές με ακάλυπτες επιταγές.

Οι μικροεπενδύσεις που

έχασαν το κεφάλαιο τους, από ποιους αλήθεια να ζητήσουν το δικό τους; Από τους ατασένους της εταιρίας ή από τις αγχές που μοιράζονται τις άδειες, ένας θεός ξέρει με ποιά κριτήρια κι' ύστερα ούτε καν ελέγχουν. Και να 'ταν μόνο το χρηματιστήριο; Ο κάθε Κοστωτάς μπορεί να αγοράσει τράπεζα, κι' οποιος θέλει ιδρύει ασφαλιστική εταιρία που τελικά δεν μπορεί να αντεπεξέλθει στις υποχρεώσεις του.

Σάββατο 9 Νοεμβρίου

- "... υπάχει ο μπαμπούλας, υπάχει ο φόβος να περιέλθει η παρούσα σε χέλια ανθρώπων που καρδοκούν και περμένουν, που καρδοκοπούν". Το είπε ο Αθανάσιος Ταλαδάρης, υπονοώντας σαφώς τον Δημήτρη Αβραμόπουλο.

Με το φόβητρο "Αβρα-

μόπουλος" εμφανίζεται μια και δυο ο κ. Εφέρι, τον οποίο σθεναρά υποστηρίζει ο κ. Ταλαδάρης. Ανά τον η πείρα του του υπαγορεύει, ας τα εξηγήσει και στο κόμμα του ο γηραιός πολιτικός, ειδικά να πέσει σαν όρμη φρούτο στα χέρια του "πονηρού" που την έχει σπείνει στη γωνιά. Όποτε, Πασοκ και Σημίτης θα λένε απλώς εναντίον σ' αυτούς που κλείνουν το δρόμο στη βούληση της βάσης στη Ν.Δ. και θα προχωρούν.

Τετάρτη 6 Νοεμβρίου

- Επανεξελέγη ο Πρόεδρος Κλίντον Στις Η.Π.Α. και θα ασχοληθεί -λένε- με εξένωση λύσης στα ελληνοτουρκικά.

✓ Οι υπάκουοι εμπειρίες

λένε "ας λείπει το βίσκιντο". - Χριστιανικές ουνίσεις για όσους παρανόμησαν αποσύροντας αυτοκίνητα ή εισάγοντας πολυτελή σάββα ανασυγκής και γενικότερα δεν πλήρωσαν στο δημόσιο τέλος που φθάνουν τα πολλά δις.

✓ Δυστυχώς "έχοντες

κατέχοντες". Τι τραβάνε κι αυτοί.

Πέμπτη 7 Νοεμβρίου

- Ο Πρόεδρος της Τουρκίας Ντεμιρέλ συμπλήρωσε την επίσημη του στην Γερμανία. Κατά τη διάρκεια της εκείνου που τον ενόχλησε περισσότερο ήταν οι επίμονες ερωτήσεις των δημοσιογράφων για τα ανθρώπινα δικαιώματα και το Κουρδικό. Αντιθέτως στο θέμα του Ρ.Κ.Κ. η Τουρκία βόσκισε κατανόηση. Οι Ευρωπαίοι ξεχωρίζουν το κοινό πρόβλημα από τη δράση του Ρ.Κ.Κ., για την οποία η Αγκυρά έπαισε αρκετούς στη Δύση ότι πρόκειται για τρομοκρατία.

✓ Κάτι που πρέπει να

λάβουν σοβαρά υπόψη οι καθ' ημιάς αριστείοι: Πολιτικοί, διπλωμάτες, δημοσιογράφοι κ.α.

Αντιδράσεις από το υπ.εξ.

στην απόφαση του δήμου Λαρίσας να αδειοδοτηθεί με το δήμο Προκοπίου της

Τουρκίας. Τον Τούρκο

δημάρχο θεωρεί υπεύθυνο για παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Πέραν όμως αυτού "στη παρούσα φάση" τίθεται εναντίον τέτοιου είδους προτοβουλών.

Λογικό η κυβέρνηση να

αποφεύγει επαφές με την Αγκυρά δίχως μια κάποια προετοιμασία, όμως είναι υπερβολή να παρεμποδίζει τους Δήμους να παίρνουν τέτοιου είδους προτοβουλές, όταν ο ίδιος ο αναπληρωτής υπουργός κ. Παπανδρέου είχε ταχθεί υπέρ.

Τουρκίας. Τον Τούρκο δημάρχο θεωρεί υπεύθυνο για παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Πέραν όμως αυτού "στη παρούσα φάση" τίθεται εναντίον τέτοιου είδους προτοβουλών.

✓ Λογικό η κυβέρνηση να αποφεύγει επαφές με την Αγκυρά δίχως μια κάποια προετοιμασία, όμως είναι υπερβολή να παρεμποδίζει τους Δήμους να παίρνουν τέτοιου είδους προτοβουλές, όταν ο ίδιος ο αναπληρωτής υπουργός κ. Παπανδρέου είχε ταχθεί υπέρ.

Παρασκευή 8 Νοεμβρίου

- Χρήση κανονία στο χρηματιστήριο. Εταιρία προχρονούσε σε εκατοντάδες συναλλαγές με ακάλυπτες επιταγές.

✓ Οι μικροεπενδύσεις που έχασαν το κεφάλαιο τους, από ποιους αλήθεια να ζητήσουν το δικό τους; Από τους ατασένους της εταιρίας ή από τις αγχές που μοιράζονται τις άδειες, ένας θεός ξέρει με ποιά κριτήρια κι' ύστερα ούτε καν ελέγχουν. Και να 'ταν μόνο το χρηματιστήριο; Ο κάθε Κοστωτάς μπορεί να αγοράσει τράπεζα, κι' οποιος θέλει ιδρύει ασφαλιστική εταιρία που τελικά δεν μπορεί να αντεπεξέλθει στις υποχρεώσεις του.

Σάββατο 9 Νοεμβρίου

- "... υπάχει ο μπαμπούλας, υπάχει ο φόβος να περιέλθει η παρούσα σε χέλια ανθρώπων που καρδοκούν και περμένουν, που καρδοκοπούν". Το είπε ο Αθανάσιος Ταλαδάρης, υπονοώντας σαφώς τον Δημήτρη Αβραμόπουλο.

Με το φόβητρο "Αβρα-

μόπουλος" εμφανίζεται μια και δυο ο κ. Εφέρι, τον οποίο σθεναρά υποστηρίζει ο κ. Ταλαδάρης. Ανά τον η πείρα του του υπαγορεύει, ας τα εξηγήσει και στο κόμμα του ο γηραιός πολιτικός, ειδικά να πέσει σαν όρμη φρούτο στα χέρια του "πονηρού" που την έχει σπείνει στη γωνιά. Όποτε, Πασοκ και Σημίτης θα λένε απλώς εναντίον σ' αυτούς που κλείνουν το δρόμο στη βούληση της βάσης στη Ν.Δ. και θα προχωρούν.

Τετάρτη 6 Νοεμβρίου

- Επανεξελέγη ο Πρόεδρος Κλίντον Στις Η.Π.Α. και θα ασχοληθεί -λένε- με εξένωση λύσης στα ελληνοτουρκικά.

✓ Οι υπάκουοι εμπειρίες

λένε "ας λείπει το βίσκιντο". - Χριστιανικές ουνίσεις για όσους παρανόμησαν αποσύροντας αυτοκίνητα ή εισάγοντας πολυτελή σάββα ανασυγκής και γενικότερα δεν πλήρωσαν στο δημόσιο τέλος που φθάνουν τα πολλά δις.

✓ Δυστυχώς "έχοντες

κατέχοντες". Τι τραβάνε κι αυτοί.

Πέμπτη 7 Νοεμβρίου

- Ο Πρόεδρος της Τουρκίας Ντεμιρέλ συμπλήρωσε την επίσημη του στην Γερμανία. Κατά τη διάρκεια της εκείνου που τον ενόχλησε περισσότερο ήταν οι επίμονες ερωτήσεις των δημοσιογράφων για τα ανθρώπινα δικαιώματα και το Κουρδικό. Αντιθέτως στο θέμα του Ρ.Κ.Κ. η Τουρκία βόσκισε κατανόηση. Οι Ευρωπαίοι ξεχωρίζουν το κοινό πρόβλημα από τη δράση του Ρ.Κ.Κ., για την οποία η Αγκυρά έπαισε αρκετούς στη Δύση ότι πρόκειται για τρομοκρατία.

✓ Κάτι που πρέπει να

λάβουν σοβαρά υπόψη οι καθ' ημιάς αριστείοι: Πολιτικοί, διπλωμάτες, δημοσιογράφοι κ.α.

Αντιδράσεις από το υπ.εξ.

στην απόφαση του δήμου Λαρίσας να αδειοδοτηθεί με το δήμο Προκοπίου της

Τουρκίας. Τον Τούρκο

δημάρχο θεωρεί υπεύθυνο για παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Πέραν όμως αυτού "στη παρούσα φάση" τίθεται εναντίον τέτοιου είδους προτοβουλών.

Λογικό η κυβέρνηση να

αποφεύγει επαφές με την Αγκυρά δίχως μια κάποια προετοιμασία, όμως είναι υπερβολή να παρεμποδίζει τους Δήμους να παίρνουν τέτοιου είδους προτοβουλές, όταν ο ίδιος ο αναπληρωτής υπουργός κ. Παπανδρέου είχε ταχθεί υπέρ.

Παρασκευή 8 Νοεμβρίου

- Χρήση κανονία στο χρηματιστήριο. Εταιρία προχρονούσε σε εκατοντάδες συναλλαγές με ακάλυπτες επιταγές.

Τουρκίας. Τον Τούρκο δημάρχο θεωρεί υπεύθυνο για παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Πέραν όμως αυτού "στη παρούσα φάση" τίθεται εναντίον τέτοιου είδους προτοβουλών.

Λογικό η κυβέρνηση να

αποφεύγει επαφές με την Αγκυρά δίχως μια κάποια προετοιμασία, όμως είναι υπερβολή να παρεμποδίζει τους Δήμους να παίρνουν τέτοιου είδους προτοβουλές, όταν ο ίδιος ο αναπληρωτής υπουργός κ. Παπανδρέου είχε ταχθεί υπέρ.

Παρασκευή 8 Νοεμβρίου

- Χρήση κανονία στο χρηματιστήριο. Εταιρία προχρονούσε σε εκατοντάδες συναλλαγές με ακάλυπτες επιταγές.

Οι μικροεπενδύσεις που

έχασαν το κεφάλαιο τους, από ποιους αλήθεια να ζητήσουν το δικό τους; Από τους ατασένους της εταιρίας ή από τις αγχές που μοιράζονται τις άδειες, ένας θεός ξέρει με ποιά κριτήρια κι' ύστερα ούτε καν ελέγχουν. Και να 'ταν μόνο το χρηματιστήριο; Ο κάθε Κοστωτάς μπορεί να αγοράσει τράπεζα, κι' οποιος θέλει ιδρύει ασφαλιστική εταιρία που τελικά δεν μπορεί να αντεπεξέλθει στις υποχρεώσεις του.

Σάββατο 9 Νοεμβρίου

- "... υπάχει ο μπαμπούλας, υπάχει ο φόβος να περιέλθει η παρούσα σε χέλια ανθρώπων που καρδοκούν και περμένουν, που καρδοκοπούν". Το είπε ο Αθανάσιος Ταλαδάρης, υπονοώντας σαφώς τον Δημήτρη Αβραμόπουλο.

Με το φόβητρο "Αβρα-

μόπουλος" εμφανίζεται μια και δυο ο κ. Εφέρι, τον οποίο σθεναρά υποστηρίζει ο κ. Ταλαδάρης. Ανά τον η πείρα του του υπαγορεύει, ας τα εξηγήσει και στο κόμμα του ο γηραιός πολιτικός, ειδικά να πέσει σαν όρμη φρούτο στα χέρια του "πονηρού" που την έχει σπείνει στη γωνιά. Όποτε, Πασοκ και Σημίτης θα λένε απλώς εναντίον σ' αυτούς που κλείνουν το δρόμο στη βούληση της βάσης στη Ν.Δ. και θα προχωρούν.

Τετάρτη 6 Νοεμβρίου

- Επανεξελέγη ο Πρόεδρος Κλίντον Στις Η.Π.Α. και θα ασχοληθεί -λένε- με εξένωση λύσης στα ελληνοτουρκικά.

✓ Οι υπάκουοι εμπειρίες

λένε "ας λείπει το βίσκιντο". - Χριστιανικές ουνίσεις για όσους παρανόμησαν αποσύροντας αυτοκίνητα ή εισάγοντας πολυτελή σάββα ανασυγκής και γενικότερα δεν πλήρωσαν στο δημόσιο τέλος που φθάνουν τα πολλά δις.

✓ Δυστυχώς "έχοντες

κατέχοντες". Τι τραβάνε κι αυτοί.

Πέμπτη 7 Νοεμβρίου

- Ο Πρόεδρος της Τουρκίας Ντεμιρέλ συμπλήρωσε την επίσημη του στην Γερμανία. Κατά τη διάρκεια της εκείνου που τον ενόχλησε περισσότερο ήταν οι επίμονες ερωτήσεις των δημοσιογράφων για τα ανθρώπινα δικαιώματα και το Κουρδικό. Αντιθέτως στο θέμα του Ρ.Κ.Κ. η Τουρκία βόσκισε κατανόηση. Οι Ευρωπαίοι ξεχωρίζουν το κοινό πρόβλημα από τη δράση του Ρ.Κ.Κ., για την οποία η Αγκυρά έπαισε αρκετούς στη Δύση ότι πρόκειται για τρομοκρατία.

✓ Κάτι που πρέπει να

λάβουν σοβαρά υπόψη οι καθ' ημιάς αριστείοι: Πολιτικοί, διπλωμάτες, δημοσιογράφοι κ.α.

Αντιδράσεις από το υπ.εξ.

στην απόφαση του δήμου Λαρίσας να αδειοδοτηθεί με το δήμο Προκοπίου της

Τουρκίας. Τον Τούρκο

δημάρχο θεωρεί υπεύθυνο για παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Πέραν όμως αυτού "στη παρούσα φάση" τίθεται εναντίον τέτοιου είδους προτοβουλών.

Λογικό η κυβέρνηση να

αποφεύγει επαφές με την Αγκυρά δίχως μια κάποια προετοιμασία, όμως είναι υπερβολή να παρεμποδίζει τους Δήμους να παίρνουν τέτοιου είδους προτοβουλές, όταν ο ίδιος ο αναπληρωτής υπουργός κ. Παπανδρέου είχε ταχθεί υπέρ.

Τουρκίας. Τον Τούρκο δημάρχο θεωρεί υπεύθυνο για παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Πέραν όμως αυτού "στη παρούσα φάση" τίθεται εναντίον τέτοιου είδους προτοβουλών.

Λογικό η κυβέρνηση να

αποφεύγει επαφές με την Αγκυρά δίχως μια κάποια προετοιμασία, όμως είναι υπερβολή να παρεμποδίζει τους Δήμους να παίρνουν τέτοιου είδους προτοβουλές, όταν ο ίδιος ο αναπληρωτής υπουργός κ. Παπανδρέου είχε ταχθεί υπέρ.

Παρασκευή 8 Νοεμβρίου

- Χρήση κανονία στο χρηματιστήριο. Εταιρία προχρονούσε σε εκατοντάδες συναλλαγές με ακάλυπτες επιταγές.

Οι μικροεπενδύσεις που

έχασαν το κεφάλαιο τους, από ποιους αλήθεια να ζητήσουν το δικό τους; Από τους ατασένους της εταιρίας ή από τις αγχές που μοιράζονται τις άδειες, ένας θεός ξέρει με ποιά κριτήρια κι' ύστερα ούτε καν ελέγχουν. Και να 'ταν μόνο το χρηματιστήριο; Ο κάθε Κοστωτάς μπορεί να αγοράσει τράπεζα, κι' οποιος θέλει ιδρύει ασφαλιστική εταιρία που τελικά δεν μπορεί να αντεπεξέλθει στις υποχρεώσεις του.

Σάββατο 9 Νοεμβρίου

- "... υπάχει ο μπαμπούλας, υπάχει ο φόβος να περιέλθει η παρούσα σε χέλια ανθρώπων που καρδοκούν και περμένουν, που καρδοκοπούν". Το είπε ο Αθανάσιος Ταλαδάρης, υπονοώντας σαφώς τον Δημήτρη Αβραμόπουλο.

Με το φόβητρο "Αβρα-

μόπουλος" εμφανίζεται μια και δυο ο κ. Εφέρι, τον οποίο σθεναρά υποστηρίζει ο κ. Ταλαδάρης. Ανά τον η πείρα του του υπαγορεύει, ας τα εξηγήσει και στο κόμμα του ο γηραιός πολιτικός, ειδικά να πέσει σαν όρμη φρούτο στα χέρια του "πονηρού" που την έχει σπείνει στη γωνιά. Όποτε, Πασοκ και Σημίτης θα λένε απλώς εναντίον σ' αυτούς που κλείνουν το δρόμο στη βούληση της βάσης στη Ν.Δ. και θα προχωρούν.

Τετάρτη 6 Νοεμβρίου

- Επανεξελέγη ο Πρόεδρος Κλίντον Στις Η.Π.Α. και θα ασχοληθεί -λένε- με εξένωση λύσης στα ελληνοτουρκικά.

✓ Οι υπάκουοι εμπειρίες

λένε "ας λείπει το βίσκιντο". - Χριστιανικές ουνίσεις για όσους παρανόμησαν αποσύροντας αυτοκίνητα ή εισάγοντας πολυτελή σάββα ανασυγκής και γενικότερα δεν

Η επίσημη υποδοχή του Μητρ. Εφέσου Χρυσοστόμου στην Ακαδημία Αθηνών

Με έκτακτη συνεδρία που πραγματοποιήθηκε την Τρίτη 10 Δεκεμβρίου στις 7 μ.μ. με την παρουσία του προέδρου της Ακαδημίας κ. Ιωάννη Πεσματζόγλου, έγινε η επίσημη υποδοχή του Γέροντος Εφέσου κ. Χρυσοστόμου Σ. Κωνσταντινίδη, πρώτου τη τάξει Μητροπολίτη του Οικουμενικού Πατριαρχείου, ως αντεπιστελλόντος μέλους της Ακαδημίας Αθηνών.

Μετά από χαιρετισμό που απηύθυνε ο πρόεδρος της Ακαδημίας κ. Πεσματζόγλου, τον τιμώμενο παρουσίασε και προσφώνησε ο ακαδημαϊκός Μητροπολίτης Περγάμου κ. Ιωάννης Ζηζιούλας, ο οποίος και είχε προτείνει τον Αγιο Εφέσου ως μέλος. Ο παρουσιαστής αφού εξήρε την προσωπικότητα του νεοεισαχθέντος, αναφέρθηκε στο κολοσσιαίο έργο του ως ιεράρχη, ως συνοδικού μητροπολίτη και ως πανεπιστημιακού διδασκάλου. Για το έργο του κ. Χρυσοστόμου, είχε γράψει και η "Ε" όταν ο σημερινός Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος και η περί Αυτών Ιερά Σύνοδος, τον εξέλεξε παμψηφί, από Μύρων, στην Γεροντική Μητρόπολη Εφέσου.

Τελευταίος πήρε τον λόγο ο τιμώμενος Μητροπολίτης και νέο μέλος της Ακαδημίας Αθηνών, ο οποίος πριν αναπτύξει το θέμα του, ευχαρίστησε τους πάντες για την τιμή που του εγένετο και υπογράμμισε ότι η τιμή αυτή, μεταξύ άλλων, αντανακλά και στην Πολιτική Ρωμοσύνη μέλος της οποίας αποτελεί. Αμέσως μετά πέρασε στο κυρίως θέμα το οποίο ήταν "Ορθοδοξία και ορθόδοξος πολιτισμός εις την Ευρώπη κατά το τέλος μιας χιλιετίας. Ιστορική αναδρομή - προβληματισμός".

Ήταν μια εμπειριστατωμένη ομιλία, η οποία εντυπωσίασε όχι μόνο τους πολυπληθείς περευρισκομένους, αλλά και τα μέλη της Ακαδημίας Αθηνών που ήταν παρόντα στην έκτακτη αυτή συνεδρία. Παρόντες ακόμη, αντιπρόσωποι του Οικουμενικού Πατριαρχείου και της Αρχιεπισκοπής Αθηνών, νυν και τέως υπουργοί, αρκετοί Κωνσταντινουπολίτες και αντιπρόσωποι σωματείων και φορέων. Την "Ε", προσκληθείς αντιπροσώπευσε ο εκδότης της Μιχάλης Βασιλειάδης.

Συνέντευξη του Κώστα Μητσοτάκη στην Εφημ. "ZAMAN"

Με την ειλικρίνεια -μέχρις ωμότητος-, την σοβαρότητα και την παρησία που πάντοτε τον διακρίνει, ο κ. Κωνσταντίνος Μητσοτάκης έδωσε συνέντευξη στην τουρκική εφημερίδα Ζαμάν. Ο τ. πρωθυπουργός δεν δίστασε να μιλήσει για την μουσουλμανική μειονότητα της Θράκης αναγνωρίζοντας την ανάγκη να γίνονται σεβαστά τα δικαιώματά τους και υποστήριξε ακόμη και την άρση του περιβόητου άρθρου 19 του νόμου περί ιθαγενείας της Ελλάδας, δηλώνοντας πως ο ίδιος είχε σκοπό να το κάνει όμως δεν πρόφτασε. Εξέφρασε την ελπίδα πως τελικά η Ελλάδα θα πραγματοποιήσει αυτό το βήμα.

Ο κ. Μητσοτάκης κατηγόρησε την Τουρκία ότι από τις αρχές του έτους άλλαξε την πολιτική που μέχρι στιγμής ασκούσε και προχώρησε στην αμφισβήτηση της Συνθήκης της Λωζάνης, επισημαίνοντας τις κακές επιπτώσεις που θα έχει μια τέτοια πολιτική στις σχέσεις των δύο χωρών και υπογράμμισε πως "επιβάλλεται η Τουρκία να προχωρήσει σε πολύ σημαντικότερες πρωτοβουλίες σχετικά με τις ελληνορθόδοξες κοινότητες που παρέμειναν στην Κωνσταντινούπολη, την Ίμβρο και την Τένεδο, καθώς και το Οικουμενικό Πατριαρχείο".

Υπενθυμίζεται ότι η εφημερίδα Ζαμάν ανήκει στον όμιλο του Φετχουλλάχ Χότζα, ισλαμιστή ηγέτη, ο οποίος όμως δεν υποστηρίζει το κόμμα του κ. Ερμπακάν και απέναντι στο Οικουμενικό Πατριαρχείο ακολουθεί θετική πολιτική η οποία βασίζεται σε αμοιβαίο σεβασμό.

Ομιλία του συγγραφέα Γεωργίου Ανδρεάδη

Ο γνωστός συγγραφέας της "Ταράμα" κ. Γεώργιος Ανδρεάδης, μίλησε στις 6 Νοεμβρίου με θέμα "Ο Ελληνισμός του Πόντου και η σχέση του με τους περίοικους λαούς" σε εκδήλωση που οργάνωσε η Ομοσπονδία Ποντιακών Σωματείων Νότιας Ελλάδας, στην αίθουσα του συλλόγου "Αργοναύται - Κορνηνοί" στην Καλλιθέα. Στην ίδια εκδήλωση παρουσιάστηκε και το έργο του τουρκικού συγγραφέα Ομέρ Ασάν "Ο Πολιτισμός του Πόντου". Αρκετό πλήθος παρακολούθησε την ενδιαφέρουσα ομιλία του κ. Ανδρεάδη και τον καταχειροκρότησε.

Εξάλλου, στην έκθεση βιβλίου που έγινε στην Πόλη στις 9 Νοεμβρίου παρουσιάστηκε επισημώς η τουρκική μετάφραση ενός άλλου βιβλίου του κ. Ανδρεάδη, το "Γιατί αδελφέ Χουσνί;" Εν τω μεταξύ, η μετάφραση του "Ταράμα" στο οποίο το τουρκικό αναγνωστικό κοινό επεφύλαξε μεγάλο ενδιαφέρον, προχώρησε ήδη στη δεύτερη έκδοσή του. Τρίτο στη σειρά για να κυκλοφορήσει σε τουρκική μετάφραση έχει το "Κλωστοί" που είναι η ιστορία των κρυπτοχριστιανών, το οποίο αναμένεται να κυκλοφορήσει τον προσεχή Μάρτιο.

✚ Γελοιογραφία του Θανάση Ευθυμιάδη

ΛΑΚΩΝΙΚΑ...

✚ Είναι καιρός που έγγραφα του Υπουργείου Εξωτερικών χαρακτηρισμένα ως "ειδικού χειρισμού" βλέπουν το φως της δημοσιότητας από τις στήλες εφημερίων. Το γεγονός ανησυχούσε ιδιαίτερα τον διευθυντή ελληνοτουρκικών υποθέσεων, πρέσβη κ. Ι. Κλη (γνωστό στους συμπολίτες μας από την επιτυχή θητεία του στο Γενικό Προξενείο της Πόλης) ο οποίος μετέφερε την ανησυχία του αυτή στον ίδιο τον υπουργό κ. Πάγκαλο. Φαίνεται ότι ο εκνευρισμός που δημιούργησε το γεγονός, οδήγησε τους αρμοδίους σε σπασμωδικές και εξεζητημένες αποφάσεις οι οποίες όχι μόνο δεν φέρνουν τα επιθυμητά αποτελέσματα, αλλά συνεπάγονται και τον κίνδυνο της γελοιοποίησης. Δεν χρειάζονται δα και ειδικά μέτρα, για να βρει κανείς από ποιους γίνονται οι διαρροές. Αρκεί να εξετάσει τη φύση των εγγράφων, τα έντυπα που τα δημοσιεύουν και τους σκοπούς για τους οποίους χρησιμοποιούνται.

Ακροδεξιά και εθνικισμός υπήρξαν πάντοτε βραχνάς και πρόβλημα για την εξωτερική πολιτική μας.

Σημ.: Παρόμοια έγγραφα αρκετές φορές προτάθηκαν έμμεσα ή έφθασαν "μυστηριωδώς" στην κατοχή της "Ε", η οποία φυσικά δεν υπέκυψε στον πειρασμό, παίζοντας το παιχνίδι κάποιων, να τα δημοσιεύσει. Αργότερα εμφανίστηκαν σε έντυπα των χώρων που ζουν από επιδοτήσεις.

✚ Τους "έχοντες και κατέχοντες" δήλωσε ότι θα φορολογήσει η κυβέρνηση και ορθώς. Μόνο που αυτοί, πιθανόν φέτος να μην έχουν αρκετά κέρδη ή ακόμη να έχουν ζημιές και έτσι να αποφυγούν την φορολογία. Είναι φανερό που οι φετινές ανάγκες του προϋπολογισμού είναι έκτακτες. Προκύπτουν από την προσπάθεια σύγκλισης, από τις επιταγές του Μάαστριχτ καθώς και τις ανάγκες για την αποπληρωμή χρεών που κατέστησαν "έχοντες και κατέχοντες" πάρα πολλούς τα τελευταία 15 χρόνια. "Έχοντες και κατέχοντες" είναι επίσης κι εκείνοι που εδώ και δεκαετίες φοροδιαφεύγουν στον δημοσιονομικό παράδεισο που λέγεται Ελλάδα.

Είναι λοιπόν δίκαιο όλοι αυτοί να πληρώσουν και όχι μόνο όσοι φέτος, περιστασιακά, είχαν επιτυχημένα χρόνια. Ενα είδος φόρου παρουσίας λοιπόν με τον οποίο θα φορολογηθούν αυτομάτως και οι φοροδιαφεύγες του παρελθόντος και τα όποια παράνομα κέρδη. Αρκεί ο υπολογισμός να γίνει δίκαιος και για ίσες περιουσίες, να ληφθούν υπόψη οι φόροι που πλήρωσαν οι "έχοντες και κατέχοντες" τα τελευταία χρόνια. Από την ίδια πηγή να εξασφαλιστούν -αν είναι απαραίτητο- και οι υπερεξοπλισμοί, μια και όσοι έχουν μεγάλες περιουσίες έχουν και μεγαλύτερη ανάγκη δυνάμεων για να τις προστατεύουν. Οι φτωχοί με τα μικρά εισοδήματα θα προσφέρουν αίμα τους. Οι άλλοι ας επωμιστούν τουλάχιστον τα οικονομικά βάρη.

✚ Δικαίωμα του πρωθυπουργού κ. Κώστα Σημίτη να επιμένει πως είναι δυνατόν να γίνει διάλογος υπό το καθεστώς εκβιασμού και να αρνείται να δει τους εκπροσώπους των αγροτών, οι οποίοι έχουν καταλάβει τους εθνικούς δρόμους, απαιτώντας πρώτα να αρθούν τα μπλόκα.

Μήπως όμως πρέπει με το ίδιο σθένος και την ίδια αποφασιστικότητα να αντιμετωπιστεί και το θέμα του διαλόγου με την Τουρκία; Μήπως πρέπει να πειστούν οι δυτικοί φίλοι σύμμαχοι και εταίροι μας πως δεν είναι δυνατόν η Ελλάδα να προχωρήσει σε επίσημες επαφές με την Αγκυρα εάν αυτή δεν άρει πρώτα την απειλή του "casus belli"; Κάτι που υποβιβάζει τη διπλωματία σε ωμό "νταϊλίκι" και τα ευνομούμενα κράτη σε συμμορίες.

Ας πείσουν λοιπόν πρώτα οι σύμμαχοι την Αγκυρα προς αυτήν την κατεύθυνση και μετά την Αθήνα για διάλογο.

✚ Με τα θλιβερά γεγονότα που διαδραματίστηκαν κατά τη διάρκεια του αγώνα μπάσκετ Αρη Θεσσαλονίκης με την τουρκική Μπεσίκτας, αποδεικνύεται για άλλη μια φορά πόσο οι ακρότητες και εθνικιστικές εξάρσεις κάποιων ανεγκεφάλων, βλέπουν όχι μόνο τον ίδιο τον αγώνα στον οποίο νομίζουν ότι προσφέρουν, αλλά και γενικότερα τη χώρα. Λες και το ποια είναι η πρωτεύουσα της Ελλάδας, ή εάν θα τουρκοκρατηθεί η Κομοτηνή (υπήρξε ανάλογο πανό στο "Αμντί Ιπεκτιή" της Τουρκίας) θα εξαρτηθεί από το αποτέλεσμα της συνάντησης. (Εδώ που τα λέμε δεν θα ήταν και άσχημα να το παίζαμε στο μπάσκετ, θα αποφεύγαμε τους πολέμους).

Με τη στάση τους οι λίγοι στενοκέφαλοι του Αρη, έδωσαν την ευκαιρία στη Μπεσίκτας η οποία δεν φαινόταν να έχει τη δυνατότητα να κυνηγήσει το παιχνίδι, να κυνηγήσει αυτό που ζητούσε ο κόσμος τους, που στην περίπτωση αυτή δεν ήταν ο προπονητής τους, αλλά... το Τουρκικό Προξενείο της Θεσσαλονίκης.

✚ Είναι αδύνατον να το πιστέψει κανείς. Παπάς αρνήθηκε να ψάλλει την νεκρόσημη ακολουθία, για γυναίκα που είχε συνάψει πολιτικό γάμο! Και το χειρότερο, το έκανε κατ' εντολή του μητροπολίτη!

Στο κάτω κάτω, για τι μπορεί να κατηγορηθεί η μακαρίτισσα; Εάν η Εκκλησία δεν αποδέχεται τον πολιτικό γάμο, ας τη δει ως μια από τις πάμπολλες χριστιανές -και χριστιανούς- που συζούν δίχως να έχουν τελώσει το Μυστήριο του Γάμου. Ως έχουσα δηλαδή διαπράξει το αμάρτημα της μοιχείας. Είσι όμως αντιμετωπίζουν, μητροπολίτης και παπάς, όλους τους μοιχούς και τις μοιχαλίδες;

Είναι δυνατόν λειτουργοί της θρησκείας της αγάπης, να έχουν τέτοια συμπεριφορά; Δεν γνωρίζουν, μητροπολίτης και παπάς, πως ο Χριστός και η Εκκλησία, βεβαίως και καταδικάζουν τη μοιχεία και γενικότερα το έγκλημα, όμως δεν απορρίπτουν και ακόμη περισσότερο δεν εγκαταλείπουν, τον μοιχό ή τον εγκληματία.

Είναι θλιβερά ανίστευτο! Ενώ πλησιάζει η τρίτη "συν Χριστό" χιλιετία, να υπάρχουν λειτουργοί της Εκκλησίας που εξήλωσαν δόξαν Κρέοντος!

✚ Δεν ήταν ο "δαίμων του τυπογραφείου" τούτη τη φορά η αιτία που άργησε να κυκλοφορήσει η "Ε". Ήταν ο οικογενειακός μας διαβολάκος, ο τρίτος -και φαρμακερός- εκ των υιών Βασιλειάδης (ιός για την ακρίβεια), που έχωσε την ουρά του στον ηλεκτρονικό υπολογιστή, στην προσπάθειά του να εφαρμόσει μια "νέα εντολή" που του είπε φίλος του. Και εγένετο σκότος... (Κοινώς Black Out.)